

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • DECEMBER 2016

Liahona

Låt mig få höra om Jesus:
Urval från 10:e internationella
konsttävlingen, s. 22

Förbered hjärta och hem för Frälsarens
återkomst, s. 10

Äldste Ballard om kyrkans utbildning
i tjugoförsta århundradet, s. 28

Mina föräldrars tro: Flyktingar från
Tjeckoslovakien, s. 36

"Därför kan var och en som tror på Gud förvisso hoppas på en bättre värld, ja, på en plats på Guds högra sida, vilket hopp kommer av tro och blir ett ankare för människornas själar, vilket gör dem fasta och ståndaktiga, alltid rika på goda gärningar, och leder dem till att prisa Gud."

Ether 12:4

BUDSKAP

- 4 Budskap från första president-
skapet: Frid i det här livet**
Henry B. Eyring
- 7 Besökslärares budskap:
Familjeglädje kommer av
rättfärdighet**

PÅ OMSLAGET

Framsida: Detalj från *Låt oss ära honom*, av Dana Mario Wood, med tillstånd av kyrkans historiska museum, kopiering förbjuden.
Insidan av omslagets framsida: Foto iStock/Thinkstock.

ARTIKLAR

- 10 Bereda plats för Herren**
Gérald Caussé
*Vi har alla en plikt att förbereda
för Frälsarens ankomst.*
- 14 Nådens gudomliga kraft**
James J. Hamula
*Vi behöver alla Herrens nåd.
Här är sex sätt att få tillgång till
den här möjliggörande kraften.*
- 22 10:e internationella konståv-
lingen: Låt mig få höra om
Jesus**
*Se de här 16 urvalen som berättar
om Frälsaren.*
- 28 Genom studier och tro**
M. Russell Ballard
*Det krävs både studier och tro för
att lära sig evangeliet ordentligt,
och lärarna har en värdefull roll
när det gäller att kombinera båda.*
- 36 Flykt för tro och frihet**
Eva Walburger
*När mina föräldrar flydde för att
finna frihet fick de evangelieväl-
signelser på mer än ett sätt.*

AVDELNINGAR

- 8 Undervisa på Frälsarens sätt:
Förberedelser för att möta Gud**
Devin G. Durrant
- 40 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Guds
sanna natur**
Jeffrey R. Holland

48

44 Tro, hopp och kärlek: Sammanvävda dygder

Chi Hong (Sam) Wong

När tro, hopp och kärlek vävs
samman kan de hjälpa oss att
bli bättre Kristi efterföljare.

48 Att skapa ett lyckligt slut

Yuri Kutepov

Jag var fast besluten att gifta mig
i templet, men Herren ledde mig
till min eviga livskamrat på ett
oväntat sätt.

Se om du kan
hitta Liahonan
som är gömd i
det här numret.

Ledtråd: Hur
ger du evangeli-
ets välsignelser
till andra?

50 Styrka att välja

Michael Pickett

Min dröm – att bli professionell
kroppssbyggare – var mitt framför
ögonen. Men hur skulle jag göra
med missionspappren som jag
just hade skickat in?

52 Var en riktig actionhjärte

Charlotte Larcabal

Att sträva framåt innebär att
handla, fastän det känns skräm-
mande eller osäkert.

56 Frågor och svar

Jag har svårt för att studera skrift-
erna. Varför är det så viktigt att
studera dem?

58 Ge mer än julklappar

Emmaline R. Wilson

Vilka julklappar ska du ge bort den
här julen? Ta reda på vilket slags
givare du är med det här testet.

61 Missionärshjälpen jag behövde

Gabriel Costa Silva

Jag var ensam och behövde en vän,
men jag kunde aldrig ha anat att
missionärerna skulle bli svaret på
min bön.

62 Affisch: Dröj inte

63 Svar från kyrkans ledare:

Hur man har tålamod

Dieter F. Uchtdorf

64

64 En annorlunda jul

Jane McBride Choate

Allt hade ändrats sedan skilsmäs-
san. Skulle julen bli lika bra som
förut?

66 Barn som står för sin tro: Välsignelser från Blessy

68 Hjältar i Mormons bok: Moronis uppmaning

69 Jag kan läsa Mormons bok

70 Svar från en apostel: Hur kan jag känna mig närmare Frälsaren?

Dale G. Renlund

71 Kort med särskilda vittnen

75 Vår sida

76 Berättelser ur Mormons bok: Moronis speciella löfte

79 Färgläggningssidan: Jag älskar min familj.

62

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A.
Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Joseph W. Sitati

Biträdande redaktörer: James B. Martino, Carol F. McConkie

Rådgivande: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A.
Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes,
Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Verkställande direktör: Peter F. Evans

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Megan Seitz

Skriv- och redigeringslag: Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H.
Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy
Anne Selu, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty,
Derek Richardson

Prepress: Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: myhrbergj@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala
distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på
pluggiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,
poliska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.

Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2016 Vol. 140 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemafton.

Här är två exempel.

"Bereda plats för Herren", sidan 10:

Biskop Caussé påminner oss om vårt ansvar
att förbereda för Frälsarens ankomst.

Ett sätt att bereda plats åt Herren är att
hjälpa personer som behöver ett hem. Ni
kan arbeta som volontärer i ett hårbärge
för hemlösa, samla förnödenheter till
flyktingar, samla pengar och bidra till
kyrkans humanitära fond, eller engagera
er i tjänandeaktiviteter i er kommun. Ni kan
också samtala om långsiktiga sätt att tjäna
flyktingar, till exempel genom att bli vän
med några.

"Hur kan jag känna mig närmare

Frälsaren?" sidan 70: Jesus Kristus är
visserligen anledningen till att vi firar jul,
men ni kan fundera över hur ni kan minnas
Frälsarens exempel året om. Ni kan samtala
om olika sätt att skapa ett hem som har
mer fokus på Kristus, som att ha en bild
uppe av Frälsaren, lära er ett nytt skriftställe
om Frälsaren varje vecka eller förbereda er
extra väl för sabbatsdagen. Gör upp planer
för hur ni ska införa idéerna och skriv ner i
era dagböcker hur era ansträngningar har
hjälpt er komma närmare Kristus.

MER INFORMATION PÅ INTERNET

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

Gå till facebook.com/liahona.magazine (finns på engelska, portugisiska och spanska)
för att få inspirerande budskap, förslag till familjens hemafton och material som du kan
dela med din familj och dina vänner.

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artiklarnas första sida.

Apostlar, 71

Barn, 42, 64, 66, 75

Bön, 48, 61

Den Helige Anden, 4

Familjen, 7, 40, 64, 79

Flyktingar, 10, 36

Frid, 4

Hopp, 36, 44

Jesu Kristus, 14, 22, 42,

44, 58, 62, 69, 70, 80

Jul, 10, 40, 41, 42, 43, 58,

62, 64, 66, 69, 70, 75

Kristi andra ankomst, 10

Kristuslik kärlek, 44

Missionsarbete, 36, 41,

50, 61, 66

Mormons bok, 41, 52,

68, 76

Nåd, 14

Pionjärer, 36

Prioriteter, 8, 50

Profeter, 71, 76

Prövningar, 4, 40, 43, 61

Rättfärdighet, 7

Sakramentet, 4

Skilsmässa, 64

Skriftstudier, 28, 56, 69

Söndagsskolan, 8, 28

Templet, 10, 36, 48

Tjänande, 10, 58, 61,

64, 80

Tro, 14, 28, 36, 44, 48,

50, 52

Tålmod, 48, 63

Undervisning, 7, 28

Vittnesbörd, 28

Äktenskap, 28, 48

**President
Henry B. Eyring**

förste rådgivare i första
presidentskapet

Frid I DET HÄR LIVET

Till alla oss som har fötts till jorden, sa Frälsaren: "I världen får ni lida" (Joh. 16:33). Men han gav det här härliga löftet till sina lärjungar under sin jordiska verksamhet: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger" (Joh. 14:27). Det är en tröst att veta att det här löftet om frid fortfarande gäller alla hans lärjungar i dag.

Några av oss bor i vackra och fridfulla miljöer men upplever ett inre tumult. Andra känner frid och ett fullkomligt lugn mitt under stora personliga förluster, tragedier och långvariga prövningar.

Du kanske har sett fridens underverk i ansiktet hos en Jesu Kristi lärjunge eller hört det i hans eller hennes ord. Jag har sett det många gånger. Ibland har det varit i en sjukhussal där en familj har samlats runt en Guds tjänare som ligger för döden.

Jag minns att jag besökte en kvinna på sjukhuset några dagar innan hon dog i cancer. Jag hade med mig två små döttrar eftersom den här fina systemen en gång hade varit deras primärlärare.

Hennes familj hade samlats runt hennes säng för att de ville vara med henne under hennes sista stund på jorden. Jag var förvånad över att hon satt upp i sängen. Hon sträckte ut armarna mot mina döttrar och presenterade dem båda, en och en, för varje medlem i sin familj. Hon

talade som om mina döttrar var kungliga personer som presenterades för en drottning som höll hov. Hon berättade något om hur varje person i rummet var en lärjunge till Frälsaren. Jag minns fortfarande styrkan, ömheten och kärleken i hennes röst. Och jag minns att jag förvånades av hennes glada leende trots att hon visste att hon inte hade långt kvar.

Hon hade fått präst dömsvälsignelser till tröst, men hon bar ett levande vittnesbörd för oss alla om att Frälsarens löfte om frid är sant: "Detta har jag talat till er, för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen" (Joh. 16:33).

Hon hade tagit emot hans uppmaning, som vi alla kan göra, oavsett våra prövningar och svårigheter:

"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar" (Matt. 11:28–29).

Det är bara genom att följa Frälsaren som vi kan känna frid och lugn i de prövningar som kommer till oss alla.

Sakramentsbönerna hjälper oss veta hur vi hittar den friden mitt under livets tumult. När vi tar del av sakramentet kan vi bestämma oss för att vara trofasta mot vårt förbund att följa honom.

Vi lovar var och en att minnas Frälsaren. Du kan välja att minnas honom på det sätt som bäst för dig närmare honom. För mig är det ibland att se honom för mitt inre, knäböjande i Getsemanes örtagård, eller att se honom kalla på Lasarus att komma ut ur graven. När jag gör det känner jag en närhet till honom och en tacksamhet som ger mig frid.

Du lovar också att hålla hans bud. Du lovar att ta på dig hans namn och att vara hans vittne. Han lovar att när du håller dina förbund med honom så är den Helige Anden med dig. (Se L&F 20:77, 79.)

Det här ger frid på åtminstone två sätt. Den Helige Anden renar oss från synd tack vare Jesu Kristi försoning. Och den Helige Anden kan ge oss den frid som kommer av att

få Guds godkännande och hoppet om evigt liv.

Aposteln Paulus talade om den här förunderliga välsignelsen: "Andens frukt ... är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet" (Gal. 5:22).

När himmelska budbärare förkunnade Frälsarens födelse, sa de:

"Ära vare Gud i höjden och *frid* på jorden" (Luk. 2:14; kursivering tillagd). Jag bär mitt vittnesbörd som ett vittne om Jesus Kristus att Fadern och hans älskade Son kan sända oss Anden så att vi kan få frid i det här livet, oavsett vilka prövningar som kommer till oss och till dem vi älskar. ■

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

President Eyring lär att sakramentsbönerna kan hjälpa oss veta hur vi kan få frid under våra prövningar. De påminner oss om att när vi håller våra förbund så har vi Guds löfte att den Helige Anden är med oss. Du kan fråga dem du undervisar hur vi kan få frid genom att ha den Helige Anden med oss. Du kan också återge dina tankar eller en upplevelse där den Helige Anden hjälpte dig att känna frid under en prövning. Du kan uppmuntra dem du undervisar att begrunda det här budskapet under sakramentsmötet den här veckan.

Hur ska du minnas Frälsaren den här veckan?

President Eyring uppmanar oss att "välja att minnas [Frälsaren] på det sätt som bäst för dig närmare honom".

Vad kan du göra för att "alltid minnas honom" under veckan (se L&F 20:77, 79)?

Har du ett favoritskriftställe om Frälsaren? Du kan markera ett nytt skriftställe varje dag den här veckan och återge det för någon.

Sjunger du en psalm eller annan upplyftande sång inom dig när du känner dig nere? Kanske kan du välja en som handlar om just Frälsaren den här veckan.

Begrundar du Frälsarens liv och försoningsoffer under sakramentet varje vecka? Du kan förbereda dig för sakramentet genom att tänka på dina val under veckan som gått att alltid minnas Frälsaren och omvända dig från de gånger när du inte gjorde det.

Ber du om tillfällen att sprida evangeliet varje dag? Försök ha ett samtal om evangeliet den här veckan som fokuserar på Frälsaren. Du kan bära ditt vittnesbörd om Frälsaren under er hemafton eller prata med en vän i skolan om en upplevelse du har haft i kyrkan.

Ha som mål att minnas Frälsaren på ett särskilt sätt den här veckan. Berätta om ditt mål för ett syskon, en ledare eller en vän. Berätta i slutet av veckan vad som hände. Ni får båda känna friden och glädjen som president Eyring talade om.

BARN

Kom till Kristus

Frälsaren har lovat oss frid när vi kommer till honom (se Matt. 11:28). Det innebär att vi följer hans exempel och försöker att hålla oss nära honom. Klipp ut det här kortet och sätt upp det där du kan se det ofta. Hur kan du komma till Kristus på andra sätt?

- Var vördnadsfull under sakramentet.
- Välj att vara vänlig och inte döma andra.
- Läs om Frälsaren i skrifterna.

- _____
- _____
- _____
- _____

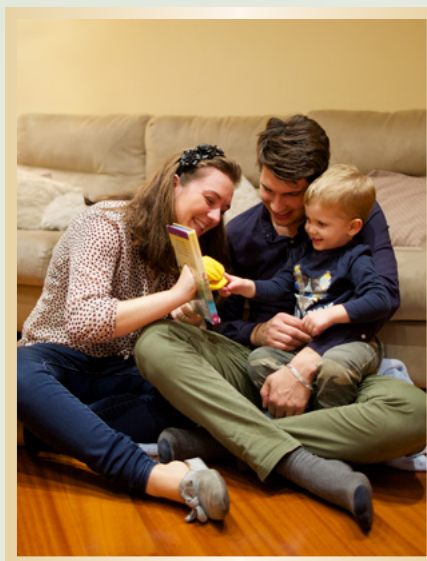
Studera det här materialet under bön och sök inspiration för att veta vad ni ska prata om. Hur kan kunskap om "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" stärka din tro på Gud och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Familjeglädje kommer av rättfärdighet

Gud "inrättade familjer för att vi skulle bli lyckliga, för att hjälpa oss att lära oss rätta principer i en kärleksfull atmosfär och för att förbereda oss för evigt liv".¹ Om Guds stora lyckosalighetsplan (se Alma 42:8) sa president Russell M. Nelson, president för de tolv apostlarnas kvorum: "Hans plan förkunnar att män och kvinnor 'är till för att de skall kunna ha glädje' [2 Ne. 2:25]. Den glädjen kommer när vi väljer att leva i harmoni med Guds eviga plan."²

Ett hem med Kristus i centrum ger de största möjligheterna för framgång. Äldste Richard G. Scott (1928–2015) i de tolv apostlarnas kvorum beskriver det som en plats "där Kristus sätts i centrum, där evangeliet lärs ut, förbund hålls och kärlek råder", där familjer kan leva "ett liv i lydnad" och bli "fast [förankrade] i Jesu Kristi evangelium".³

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har

sagt: "Vi kan bestämma oss för att vi ska göra allt vi kan för att nedkalla himlens krafter i [vår] familj." Och det är troligast att vi främjar kärlek, tjänande, lydnad och glädje i våra hem genom att "[låt] våra barn] få höra Guds ord och sedan pröva det i tro. Om de gör det förändras deras natur på ett sätt som framkallar den glädje de söker."⁴

Ytterligare skriftställen

3 Johannesbrevet 1:4; 1 Nephi 8:12; 2 Nephi 5:27

Att begrunda

Vad kan vi göra för att vara mer rättfärdiga i våra familjer?

SLUTNOTER

1. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 1.1.4.
2. Russell M. Nelson, "Celestialt äktenskap", *Liahona*, nov. 2008, s. 92.
3. Richard G. Scott, "Frid i hemmet", *Liahona*, maj 2013, s. 30, 31.
4. Henry B. Eyring, "The Teachings of 'The Family: A Proclamation to the World'", *New Era*, sep. 2015, s. 5, 6.
5. Richard G. Scott, "Frid i hemmet", s. 31.

Tro, Familj, Tjänande

Hem med Kristus i centrum

Vi har exempel i skrifterna på hem med Kristus i centrum. När Nephis far Lehi hade dött tog Nephi sin familj och andra som trodde på Guds varningar och uppenbarelser och som hörsammade Nephis ord bort från lamaniternas land. I sitt nya hem kunde nephiterna hålla Herrens lagar, stadgar och bud i allting, enligt Moses lag (se 2 Ne. 5:6–10). Men också hos nephiterna blev vissa så småningom olydiga.

Och fastän våra familjemedlemmar ibland kan driva bort från rättfärdighet som nephiterna gjorde, sa äldste Scott att ett hem med Kristus i centrum ändå "ger den största vissheten om frid och en tillflykt i våra hem". Han fastlade att "det fortfarande kommer att finnas många svårigheter och sorger, men vi kan mitt i oron njuta inre frid och innerlig lycka".⁵

Devin G. Durrant
förste rådgivare i
Söndagsskolans
generalpresidentskap

FÖRBEREDELSE FÖR ATT MÖTA GUD

Söndagsskolan har en viktig roll när det gäller att hjälpa oss alla att förbereda oss för att möta Gud. Gör du det till en prioritering?

Mormons bok predikar Amulek mäktigt om Jesu Kristi försoning (se Alma 34). Bland de vackra verserna i det här kapitlet är det en vers som fastnar hos mig, den där Amulek säger: ”Ty se, detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud” (Alma 34:32).

Eftersom vi tror att syftet med det här livet är att ”bereda sig att möta Gud”, kan vi ställa följande frågor till oss själva: Vad gör jag varje dag, varje vecka och varje månad för att förbereda mig för den underbara återföreningen med min himmelske Fader? Hur ska jag välja att tillbringa den dyrbara tid som jag har fått tilldelad?

Hur förbereder vi oss?

Det finns många sätt att förbereda sig för att möta Gud. På veckobasis tror jag vi kan hålla med om att veckans viktigaste timme är den när vi tar del av sakramentet, förnyar våra förbund med vår himmelske Fader och begrundar kärleken vi känner från vår himmelske Fader och hoppet vi alla kan ha till följd av hans Sons Jesu Kristi försoning.

Jag tror också att timmen vi tillbringar på söndagsskolelektionerna kan ha större inverkan på vår förberedelse än vi anar. Men för att utnyttja det tillfället kanske vi behöver fundera över vilken inställning vi har till Söndagsskolan.

Syftet med Söndagsskolan är att ”stärka enskildas och familjers tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom undervisning, lärande och genom att hjälpa dem att komma in i gemenskapen”.¹ De här viktiga delarna av omvändelsen är nödvändiga i vår strävan att förbereda oss för att möta Gud. Vi är glada att lärarna runtom i kyrkan arbetar på att förbättra sin förmåga att undervisa med hjälp av *Undervisa på Frälsarens sätt* och lärarrådsmöten.

Men enbart förbättrad undervisning räcker inte. Den måste kombineras med våra ansträngningar att lära på Frälsarens sätt. Han sa att vi ska lära ”genom studier och även genom tro” (L&F 109:7). Tro är en handlingsprincip. Vi måste *göra* om vi vill *veta* (se Joh. 7:17).

Våra söndagsskoleklasser kan främja sådan undervisning och sådana studier när det känns tryggt att där berätta om upplevelser vi har haft och om inspiration vi har känt under veckan medan vi lär oss och tillämpar skrifterna som förberedelse för nästa lektion. När vi ”undervisa[r] varandra om rikets lära ... kan [alla] bli uppbyggda av varandra” (L&F 88:77, 122).

Kalla sabbaten en glädje

Första presidentskapet har nyligen uppmanat oss att ”kalla sabbaten en glädje” (se Jes. 58:13). Tretimmarsblocket av möten på söndagarna hjälper oss att uppnå det målet.

Låt mig i den andan ställa en annan fråga: Varför väljer vi ibland att inte till fullo ta till oss den möjlighet som Söndagsskolan erbjuder?

På senare år har jag sett många olika ”alternativ” till söndagsskolelektionerna, som att umgås i korridoren, församlingsledare som håller intervjuer, stavsledare som utbildar församlingsledare och ungdomsledare som samtalat om problem med deras program.

Med så mycket som gör anspråk på deras tid förstår jag varför ledare använder söndagsskoletiden till att göra annat. Men vilken välsignelse det är för alla inblandade när församlingsledarna tar sig tid att delta i evangeliesamtalen tillsammans med medlemmarna i sin hjord!

Jag är säker på att du har sett andra exempel på "söndagsskoleförsummelse". Av en eller annan anledning har många av oss ibland känt att vi inte får ut så mycket av söndagsskolektionerna som vi skulle vilja. Jag har lärt mig att min upplevelse under söndagsskolektionerna avgörs lika mycket av min förberedelse och mitt deltagande som av lärarens. Broder Tad R. Callister, Söndagsskolans generalpresident har skrivit: "Varje gång vi studerar

skrifterna, kommer till klassen bättre förberedda, deltar i klassdiskussionen, ställer frågor och skriver ner heliga intryck, blir vi mer lika Gud och sålunda ökar vi vår förmåga att uppleva den glädje han känner."²

Förbered dig för och skydda söndagsskoletimmen

Jag uppmanar dig att göra ditt bästa för att förbereda dig för och skydda söndagsskoletimmen. Varje församlings- och grensmedlem, inklusive våra ledare, borde ha den härliga välsignelsen att förbereda sig för att möta Gud under den här viktiga timmen av veckan. ■

SLUTNOTER

1. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 12.1.
2. Tad R. Callister, "Glädjen i att lära", *Liahona*, okt. 2016, s. 14.

Lär dig mer om *Undervisa på Frälsarens sätt* och lärarrådsmöten på undervisning.lds.org/swe.

**Biskop
Gérald Caussé**
presiderande
biskop

BEREDA PLATS FÖR **HERREN**

*Varje gång jag hör
berättelsen om Frälsarens
födelse och jordiska
verksamhet tänker jag på
mitt ansvar att bereda
en välkomnande plats
för honom den dag han
återvänder.*

Förra året precis före jul var jag bjuden till en middag som gavs till förmån för en framstående fransk ämbetsman som inte tillhör kyrkan. Middagen hölls i Joseph Smith Memorial Building i Salt Lake City.

Innan vi sattes oss ner för att äta tog vi vår gäst till observationsfönstret på tionde våningen där besökare får se en vacker vy över Temple Square. Scenen var nästan magisk med det höga templet omgivet av oräkneliga glittrande ljus. Vi stod där i flera minuter, nästan mållösa.

När vi kom tillbaka till bankettsalen ställde ämbetsmannen en oväntad fråga: "Tror ni på jordens ände?" Det ledde till ett inspirerande samtal om Herrens andra ankomst och vikten av att vi alla förbereder oss för att ta emot honom den dag han återvänder.

När jag tänkte på templet som vi just hade beundrat kom jag att tänka på något underbart: "När Jesus kommer tillbaka får han *äntligen* en vacker plats att vistas i!"

IHandledning för skriftstudier står det att ett tempel "*bokstavligen* [är] Herrens hus"¹. Med andra ord är det inte bara en symbolisk plats. Templen i vår tidsutdelning är förberedda och helgade hus dit han fysiskt kan komma. Herren sa att hans kyrka skulle etableras "så att mitt förbundsfolk kan samlas till ett på den dag *när jag skall komma till mitt tempel*" (L&F 42:36; kursivering tillagd).

Vilken slående kontrast till Frälsarens enkla början på jordelivet. Han, konungarnas Konung och herrarnas Herre, föddes i ett enkelt stall och lades i en krubba "eftersom [han] inte fick plats i härbärgen" (Luk. 2:7). Under sin tidiga barndom hade Jesus inte alltid ett permanent hem, som när hans familj flydde till Egypten för att undkomma en tyranns grymhet (se Matt. 2:13–14).

Vi känner inte till detaljerna kring familjens vistelse i Egypten, men Jesus och hans föräldrar levde förmodligen som flyktingar – ett liv jämförbart med många personers i vår tid som har flytt från krigsplatser och politiska konflikter i Afrika och Mellanöstern.

Också under sitt vuxna liv antydde Jesus att han inte hade något permanent hem. En dag kom en man fram till honom och sa: "Jag vill följa dig vart du än går."

Frälsaren svarade: "Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att vila huvudet mot" (Luk. 9:57, 58).

Mina bröder och systrar, varje gång jag hör berättelsen om Frälsarens födelse och jordiska verksamhet tänker jag på mitt ansvar att bereda en välkomnande plats för honom inför den dag han återvänder. Vad kan vi göra?

Besök templet

Låt oss för det första vara redo att ta emot honom i hans eget hus – templet. Vem av oss har inte drömt om att besöka platserna där Frälsaren föddes, bodde och utförde sin jordiska verksamhet? Många har under avsevärda uppoffringar färdats till det heliga landet. Men hur viktigt är det inte att vi besöker de platser som han kanske återvänder till en dag. Ett av de bästa sätten som vi som hans lärjungar kan förbereda oss för hans andra ankomst på är att regelbundet besöka hans heliga hus och binda oss till honom genom heliga förbund.

Förbered ditt hem

För det andra kan vi göra våra hem till platser där Herren skulle vilja vara. I skrifterna finns det många berättelser om vänliga personer som välkomnade och tog hand om Frälsaren i sina hem. Så låt oss fråga oss själva de här frågorna: Är mitt hem acceptabelt för Herren? Är det en trygg, fridfull, andlig plats där han skulle känna sig väl till mods? Våra hem behöver inte vara stora eller luxuösa. Ett enkelt hem med evangeliet i centrum, fyllt av omtänksamma familjemedlemmar och vänner, skulle göra honom glad.

Samla de utvalda

För det tredje kan vi hjälpa till att samla hans utvalda från hela världen – även om det innebär att vi lämnar våra hem för en tid för att bygga upp hans jordiska rike. Berättelsen om Guds folk är en berättelse om heliga som alltid var redo och villiga att färdas dit Herren ville att de skulle

färdas. Jag tänker på forntida profeter som Abraham, Isak, Jakob, Joseph, Mose, Lehi och många andra. Jag tänker på Herrens apostlar i tidens mitt som outtröttligt spred evangeliet i Medelhavsområdet.

Nutida profeter och apostlar, tillsammans med tusentals missionärer, har tagit och fortsätter att ta Kristi budskap till jordens fyra hörn. De är villiga att lämna sina bekväma hem för att erbjuda sina tjänster i Herrens vingård.

Hjälp behövande

Ett underbart sätt att bereda en plats för Herren, slutligen, är att hjälpa våra grannar som inte har ett hem. Under återställsens första dagar fanns det tider när de heliga var utan tak över huvudet. I deras sökande efter Sion tvingades de ofta lämna sina hem på grund av fiendernas intolerans och orättfärdighet.

President Brigham Young (1801–1877) använde de här rörande orden för att beskriva deras belägenhet: "Vi har gång på gång drivits ut från våra fridfulla hem, och våra kvinnor och barn har tvingats leva på prärier, i skogar, på vägar och i tält, mitt i vintern, och lidit alla slags svårigheter, till och med döden."²

En av de mest rörande händelserna från den tiden skedde i byn Quincy i Illinois under vintern 1839. Vid den tiden bestod det här samhället med nybyggare och bönder på Mississippiflodens strand av omkring 1 500 själar med enkla levnadsförhållanden. Mitt under den hårda vintern ställdes de plötsligt inför ankomsten av omkring 5 000 medlemmar som flytt utrotningsordern som utfärdades av Missouris guvernör. De heliga var helt utblottade och betryckta efter att ha tagit sig över Mississippiflodens frusna vatten till fots. Med otrolig generositet välkomnades de med öppna armar av Quincys invånare som öppnade sina hem och delade med sig av sina bristfälliga livsmedel.

En invånare i Quincy beskrev flyktningarnas ankomst: "Många av de heliga var glada att få skydd från stormarna i mitt hem tills de kunde hitta en bostad. Många nätter var

golven, från över- till undervåning, så tätt täckta med liggplatser att det var omöjligt att sätta sin fot någonstans utan att trampa på en bädd.”³

För dem av oss som är välsignade nog att leva i lugnare och mer lyckosamma omständigheter är de här berättelserna av stor betydelse. De lär oss att vara ett folk som alltid är redo att nå ut till hemlösa och utblottade. Oavsett om vi bor i områden som får en stor ström av flyktingar eller i små isolerade orter finns det många sätt att tjäna dem som kämpar för att anskaffa livets grundläggande nödort. Vi kan bidra till kyrkans humanitära fond. Vi kan arbeta med andra i våra kommuner för att kärleksfullt tjäna behövande. Vi kan visa vänskap mot dem som har tvångsförflyttats när de kommer till våra kommuner. Vi kan uppriktigt välkomna främlingar som besöker våra församlingar och grenar.

En av våra vackraste psalmer berättar om en främling som fann en fristad hos en mycket kärleksfull man.

*En natt i stormens tjut och dån
var kölden hård och vintern sträng.
Hans röst jag hörde fjärran från
och inbjöd honom till mitt hem.
Min gäst blev varm och mätt och klädd,*

*och vila fick uppå min bädd.
Mitt hårda golv mig bjöd till sömn,
från Edens lustgård var min dröm. ...*

*Därpå den främmande försvann
och Jesus vänlig för mig stod.
Jag märket i hans händer fann,
och ödmjuk sjönk jag för hans fot.
Hans ljuva stämma till mig ljöd:
”Du trogen var i liv och död,
vad du har gjort är gjort för mig
och därför jag välsignar dig.”⁴*

Jag är stolt över att tillhöra en kyrka som aldrig slutar hjälpa jordens fattiga och behövande. Jag ödmjukas av de oräkneliga handlingar av kärlek och barmhärtighet, stora som små, som varje dag utförs av kyrkan och dess medlemmar. De här handlingarna kommer alltid att vara en viktig del av kyrkans uppdrag, för det är Jesu Kristi kyrka och vi strävar efter att följa hans exempel.

Jesus är vår Frälsare och Återlösare. Jag vittnar om att han föddes i tidens mitt, att han lever och att han en dag återvänder i härlighet för att råda och regera över sitt jordiska rike.

Som förberedelse uppmanar jag dig att oftare besöka hans heliga hus, skapa en trygg, kärleksfull och fridfull miljö i ditt hem och hjälpa till att samla hans utvalda från jordens fyra hörn. Jag ber också att du ska få en önskan att nå ut i kärlek till dem omkring oss som är hemlösa och nödlidande. När du gör det bereder du en plats i ditt hjärta och hem för att välkomna Frälsaren, och hans återkomst blir i sanning en stor och underbar dag. ■

SLUTNOTER

- 1.Handledning för skriftstudier, ”Templet”; kursivering tillagd.
2. Brigham Young, i *A Comprehensive History of the Church*, av B. H. Roberts, 2:509.
3. Wandle Mace, i *The Israel Barlow Story and Mormon Mores* (1968), av Ora H. Barlow, s. 156; se även s. 154–155.
4. Se ”En sorgbetyngd och fattig man”, *Psalmer*, nr 18.

Äldste
James J. Hamula
i de sjuttios kvorum

Nådens

GUDOMLIGA KRAFT

*Nåden gör det möjligt för oss att mer fullkomligt
hålla buden och sträva efter att leva mer kristuslikt,
tills vi blir helt uppfyllda av Kristus.*

Av alla egenskaper som Jesus Kristus har, är kanske den viktigaste att han är "full av nåd" (Joh. 1:14). I skrifterna syftar ordet *nåd* oftast på den gudomliga benägenheten och makten att välsigna, ge gåvor eller på annat sätt handla välvilligt mot människorna. I Bible Dictionary står det: "Huvudbetydelsen av ordet [*nåd*] är gudomlig källa till hjälp eller styrka. ... Nåd är en möjliggörande kraft" ("Grace"). Den gör det möjligt för mottagaren att göra och vara det som han eller hon inte kan göra eller vara av egen förmåga.

Vi behöver alla en sådan möjliggörande kraft. Vi är söner och döttrar till Gud. Som sådana har vi möjlighet att bli lika honom.

Vår oförmåga i ande och kropp

Det må förväntas av oss att vi blir "helt uppfyllda av Kristus" (Ef. 4:13) men vi kan helt enkelt inte uppnå det på egen hand. Var och en av oss består av två saker – en evig ande och en dödlig kropp (se Abr. 3:18). Vår eviga ande kommer till världen som en produkt av val som gjorts i förut tillvaron. De här förjordska valen är en del av vår personlighet, karaktär och andliga intelligens. Betecknande nog är ingen ande den andra lik (se Abr. 3:19). Varje ande har en egen nivå av andlig intelligens, eller ljus och sanning (se L&F 93:36), i enlighet med hans eller hennes förjordska val. Vår ande må komma till sin jordiska kropp vid födelsen dygdig och ren, till och med ädel och storartad, men ingen

*När Petrus fäste blicken på Herren
och handlade i tro fick han kraft att
göra det som han inte kunde göra på
egen hand – gå på vattnet. Sådan är
tillgången till Herrens nåd
i våra stunder av nöd.*

har ännu blivit "uppfylld av Kristus". Andens fullkomning må eftersträvas under jordelivets skola och andevärldens fortsatta upplevelse, men andens fullkomning uppnås inte förrän vid uppståndelsen.

Förutom våra andars nuvarande ofullkomlighet är våra jordiska kroppar också ofullkomliga. Hur förunderliga

våra jordiska kroppar än är, utsätts de för förfall, avtynande och död, samt för begär och lustar som vi tidigare inte kände till. Under sådana förhållanden är det oerhört svårt att till fullo underställa kroppen andens vilja. Alltför ofta ger anden efter för kroppens vilja. Några av de mest framstående andar som kommit till jorden har haft svårt att tygla sin fysiska kropp. "Mitt hjärta sörjer för mitt köttets skull", utbrast Nephi. "Jag är omringad av de frestelser och de synder som så lätt ansätter mig" (2 Ne. 4:17, 18; se även vers 27).

Kriget mellan ande och kropp blir ännu svårare på grund av ännu ett jordiskt faktum. Våra fysiska kroppar är konstruerade av material från en "fallen" värld, vilket ger Satan särskild "makt att fångsla" (2 Ne. 2:29). President Brigham Young (1801–1877) gjorde följande iakttagelse: "Tro inte att vi någonsin i köttet ska bli fria från frestelsen att synda", sa han. "En del förmodar att de i köttet kan vara heliggjorda till kropp och ande och bli så rena att de aldrig någonsin kommer att känna följderna av kraften hos sanningens motståndare. Om det vore möjligt för en person att uppnå denna grad av fullkomlighet i köttet kunde hon inte dö, inte heller förbli i en värld där synd är rådande. ... Jag tror att vi mer eller mindre får uppleva syndens följder så länge vi lever, och slutligen behöver utstå dödens prövningar."¹

Nådens gudomliga kraft

Vi behöver en gudomlig kraft som kan förvandla våra själar, med alla våra nuvarande svagheter, till gudar, med alla medföljande styrkor, dygder och förmågor. Lyckligtvis finns det en sådan kraft. Det är Guds nåd. Det är endast genom Guds nåd som vi "skall få mera" (Abr. 3:26), så att vi när tiden kommer blir helt uppfyllda av Kristus. Faktum är att det är precis så som Kristus uppnådde sin fullhet.

Som Herren sa till Joseph Smith: "Den som tar emot ljus och förblir i Gud får mer ljus, och detta ljus växer sig klarare och klarare fram till den fullkomliga dagen" (L&F 50:24). Men om vi tar för givet, åsidosätter eller ignorerar

de välsignelser vi får av Herren "skall det som är större hållas tillbaka" från oss (3 Ne. 26:10). I sådana omständigheter blir Guds nåd inte till någon nytta för oss (se 2 Kor. 6:1) och så småningom "[faller vi] ur nåden" (L&F 20:32) helt och hållet.

Allt det här visar att vi måste lära oss att ha tålamod med våra egna och andras nuvarande svagheter och ofullkomligheter, och vi måste lära oss att härda ut i den oundvikligt gradvisa processen av tillväxt mot fullkomlighet.

Tro på Jesus Kristus

När vi förstår hur nåd ges förstår vi bättre hur vissa principer hjälper oss att bli uppfyllda av nåd. Tro på Jesus Kristus är den första principen som välkomnar nåd (se Rom. 5:1–2). Sanning, hopp, handling och bekräftande vittne är trons viktigaste beståndsdelar, och de bereder vägen till att vi får ta emot Herrens nåd.

Ta till exempel Petrus upplevelse när han gick på vattnet mot Herren. Liksom vi är ibland, var Petrus och hans lärjungar mitt på en stormande sjö. Jesus kom till dem, gick på vattnet och uppmanade dem att komma till honom. Petrus gick hoppfullt ner från båten i den våldsamma sjön och började gå mot Herren. Hans hopp i Kristus, tillsammans med beslutsam handling, gjorde att han fick kraft att gå på vattnet. Men när Petrus tittade på stormen runt omkring honom tvivlade han och började sjunka. "Herre, hjälp mig!" ropade han. I skrifterna står det att Jesus "genast räckte ... ut handen och grep tag i honom" (Matt. 14:30–31). När Petrus fäste blicken på Herren och handlade i tro fick han kraft att göra det som han inte kunde göra på egen hand – gå på vattnet.

När Petrus vände blicken ifrån Herren och tvivlade gick han miste om den kraften,

lämnades åt sig själv och började sjunka. Lägg märke till Herrens reaktion på Petrus rop på hjälp. "Genast" räckte Herren ut sin hand för att rädda honom. Sådan är tillgången till Herrens nåd i våra stunder av nöd.

Omvändelse

Omvändelse är den andra principen som gör att vi kan fyllas av nåd. Mormon lärde: "De [är] välsignade som vill omvända sig och hörsamma Herrens, sin Guds, röst, ty det är dessa som skall bli frälsta. Och må Gud ... låta människorna förmås till omvändelse och goda gärningar, så att de åter kan få nåd på

Tro på Jesus Kristus är den första principen som välkomnar nåd. Omvändelse är den andra principen som gör att vi kan fyllas av nåd.

nåd enligt sina gärningar" (Hel. 12:23–24). Av det här skriftstället ser vi tydligt att ett ångerfullt hjärta och goda gärningar är i harmoni med nåden.

Ta exemplet med Alma den yngre. Han och Mosiahs söner "var de uslaste bland

syndare" (Mosiah 28:4). När Herrens ängel visade sig för Alma ställdes han inför alla sitt livs synder och ondska. I den stunden började han "[plågas] av evig pina" (Alma 36:12). "Blotta tanken på att komma till min Guds närhet plågade min själ med obeskrivlig fasa" (Alma 36:14). Men Alma kom ihåg att hans far hade sagt att Jesus Kristus skulle komma för att sona världens synder. Den hågkomsten fick honom att ropa i sitt hjärta: "O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig" (Alma 36:18). Därefter "kunde [han] inte längre komma ihåg [sina] kval" och "sönderrevs inte längre av minnet av [sina] synder" (Alma 36:19).

Almas hjärtslitande omvändelse välkomnade en kraft som renade och förvandlade honom till en ny varelse. Han försökte inte längre förstöra Guds kyrka. I stället arbetade Alma under resten av sitt liv för att bygga upp kyrkan genom att hjälpa andra omvända sig och ta emot den Helige Anden. Alma den yngres omvändelse från den uslaste av syndare till Guds profet är ett dramatiskt exempel på kraften i Herrens nåd att rättfärdiga och helga var och en av oss.

Ödmjukhet

Den tredje principen är ödmjukhet. Herren sa till Moroni: "Min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. Ty om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem" (Eth. 12:27). Att göra så att det svaga blir starkt är nådens verk.

Om ödmjukhet är nödvändigt är det lika bra att fråga vad ödmjukhet är. Kort sagt är ödmjukhet att underkasta sig Guds vilja och ge honom äran för det som uppnås. I det

avseendet är Jesus Kristus vårt största föredöme. Hans ödmjukhet och underkastelse visades på ett fullkomligt sätt under hans försoningsoffer. "Min Fader", sa Jesus, "om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill" (Matt. 26:39). Kristus översvämmades av Guds nåds fullhet vid det tillfället.

Flit

Den fjärde principen är flit. Som Nephi sa till sitt folk: "Det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra" (2 Ne. 25:23). Vissa förstår det här skriftstället som att Guds nåd undanhålls oss tills vi har gjort allt vi kan. Jag ser det inte så. Det finns helt enkelt för många exempel på hur Guds nåd ges till människan utan att hon gör någonting. Kraften i uppståndelsen, till exempel, ges till alla genom Guds nåd, utan hänsyn till personliga ansträngningar. Som jag förstår det betyder Nephis "allt vi kan göra" att Guds nåd ges till oss när vi är flitiga. Som äldste Bruce C. Hafen, tidigare medlem i de sjuttios kverum, har skrivit: "Frälsarens gåva av nåd till oss är inte nödvändigtvis begränsad till 'efter' allt vi kan göra. Vi kan få den nåden före, under och efter våra ansträngningar."²

Ta exemplet med Jareds bror. Han befalldes att bygga båtar och använda dem för att ta sig över havet. Steg för steg följde Jareds bror flitigt Herrens anvisningar. När Jareds bror var klar med båtarna började han bekymra sig för att det skulle vara mörkt i båtarna och bad Herren att tillhandahålla ljus. Herren kunde rätt och slätt ha gett Jareds bror en lösning, men i stället frågade han: "Vad vill du att jag skall göra så att ni kan ha ljus i era farkoster?" (Eth. 2:23). Det ledde

till att Jareds bror flitigt gjorde i ordning sexton stenar, visade dem för Herren och bad honom röra vid dem så "att de kan lysa i mörkret" (se Eth. 3:1–4).

Jareds bror hade inte gjort allt det som Herren hade uppmanat honom att göra, men Herren utövade ändå sin makt till förmån för Jareds bror och rörde vid var och en av stenarna och fick dem att frambringa det ljus som behövdes för den förestående resan. När Herren gjorde det visade han att han är villig och redo att utöva sin gudomliga makt när vi flitigt gör så gott vi kan.

Lydnad

Den femte principen är lydnad. "Om ni håller mina bud", sa Herren, "skall [ni] motta nåd för nåd" (L&F 93:20). Moroni sa det på följande sätt: "Om ni avstår från all ogudaktighet och älskar Gud av all er förmåga, allt

ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus" (Moro. 10:32).

Utan att förminska Herrens uppmaning att hålla buden eller Moronis anmodan att avstå från all ogudaktighet bör vi förstå att nåden inte är beroende av vår fullkomliga lydnad. Om nåden var beroende av att vi höll buden på ett fullkomligt sätt eller avstod från all ogudaktighet på ett fullkomligt sätt så skulle vår ihärdiga ofullkomlighet för evigt hindra oss från att ta emot nåd. Det är trots allt meningen att nåden ska göra det möjligt för oss att hålla buden på ett mer fullkomligt sätt och leva mer kristuslikt tills vi blir helt uppfyllda av Kristus.

Vår uppfattning av Herrens befallning att hålla buden och Moronis uppmaning att avstå från all ogudaktighet måste vara att vi

ska göra det så gott vi kan. Våra handlingar är viktiga, men hjärtats avsikter är ännu viktigare.

Ta emot den Helige Anden och söka Andens gåvor

Den sista principen är att ta emot den Helige Anden och söka Andens gåvor (se Mosiah 18:16). Vi är i sanning fyllda av Guds nåd när vi tar emot den Helige Anden, för det är den Helige Anden som fördelar och förmedlar Guds helgande, möjliggörande och förfinande krafter.

Äldste Parley P. Pratt (1807–1857) i de tolv apostlarnas kворum sa följande angående detta: "Den Helige Andens gåva ... påskyndar den intellektuella utvecklingen, ökar, förstörar, utvidgar och renar alla naturliga begär och känslor. Den anpassar dem, på ett vist sätt, till deras rätta användning. Den inspirerar, utvecklar, förfinar och bringar till mognad alla finstämda sympatier, glädjeämnen, smaker, vänliga känslor och tillgivenheten i vår natur. Den inspirerar till dygd, vänlighet, godhet, ömhet, mildhet och kristuslik kärlek. Den förskönar vår person, gestalt och våra anletsdrag. Den medverkar till hälsa, vigör, livslust och sällskaplighet. Den livar upp alla förmågor hos den fysiska och intellektuella människan. Den ger kraft och styrka åt nerverna. Kort sagt skänker den märg till benen, glädje till hjärtat, ljus till ögonen, musik till öronen och liv åt hela vår varelse."³

Vi får sådana välsignelser när vi tar emot den Helige Anden efter vårt dop och vår konfirmation. Äldste Orson Pratt (1811–1881) i de tolv apostlarnas kворum lärde att "närhelst den Helige Anden tar sin boning i en person så renar, helgar och rentvår den honom, i den mån han underkastar sig dess inflytande. Dessutom ger den honom en gåva som ska vara till nytta för honom själv och för andra. ... De här gåvorna fördelas bland kyrkans medlemmar enligt deras trofasthet, omständigheter, naturliga förmågor, plikter och kallelser, så att alla på rätt sätt kan bli undervisade, styrkta, fullkomnade och frälsta."⁴

Guds nåd är tillräcklig

Jesus Kristus är full av nåd. Kristus uppnådde sin rika nåd från Fadern och det skedde "nåd för nåd" (L&F 93:12).

På liknande sätt tar vi emot nåd för nåd. Vi kommer att förlänas alla Guds egenskaper och karaktärsdrag. Slutligen görs den här möjliggörande och fullkomnande nådens kraft möjlig genom principerna tro, omvändelse, ödmjukhet, flit, lydnad och genom att vi söker Anden och dess gåvor.

Herrens nåd är tillräcklig för att lyfta dig från död och synd och begåva dig med evigt liv. Den är tillräcklig för att förändra dig och fullkomna dig. Den är tillräcklig för att ge dig förmågan att till fullo inse din gudomliga potential som en son eller dotter till Gud. ■

Från KUV:s andakt "His Grace Is Sufficient for You" vid Brigham Young University–Hawaii den 3 juni 2014. För hela talet på engelska, gå till devotional.byuh.edu.

Herrens nåd är tillräcklig för att lyfta dig från död och synd och begåva dig med evigt liv. Den är tillräcklig för att förändra dig och fullkomna dig.

SLUTNOTER

1. Brigham Young, i *Deseret News*, 3 juni 1863.
2. Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), s. 155–156.
3. Parley P. Pratt, *Key to the Science of Theology: A Voice of Warning* (1978), s. 61.
4. Orson Pratt, i *Masterful Discourses and Writings of Orson Pratt*, sammanst. av N. Lundwall (1962), s. 570, 571.

Jorge Cocco Santangelo 15

Jorge Orlando Cocco Santangelo,
Kallet (se Matt. 4:19–20),
Argentina, vinnare av inköpsutmärkelse

10:E
INTERNATIONELLA
KONSTTÄVLINGEN:

LÅT MIG FÅ
HÖRA OM

Jesus

*Sabrina Jill Squires,
Den sista måltiden
(se Joh. 13:1–35),
Förenata staterna*

Här följer ett urval av konst från den 10:e internationella konståvlingen som nyligen ställdes ut på kyrkans historiska museum i Salt Lake City. Nittioåtta konstverk valdes ut bland de 944 bidragen från fyrtio länder runtom i världen. Konstnärerna kunde välja en berättelse från vår Frälsares Jesu Kristi liv som ämne för sin skapelse. Tolkningar av de här berättelserna visades i målningar, teckningar, skulpturer, keramik, fotografier, collage, handarbete, glasmålningar och digitala verk.

Du kan se utställningen på lds.org/go/10art.

*Meagan Ruth Getz,
Vi har kommit för
att tillbe honom
(se Matt. 2:1–2),
Förenata staterna*

*Michael Malm,
Att vara med Gud
(se Joseph Smith
Translation, Matt. 4:1
[i Matt. 4:1, fotnot b]),
Förenata staterna,
vinnare av
inköpsutmärkelse*

*Robin Birrell, Hon bakade
bröden och torkade fiskarna
(se Joh. 6:9–14), Förenata staterna;
Rob Adamson, Förklaringsberget
(se Matt. 17:2), Förenata staterna*

Elspeth Young, Jag har andra får (se Joh. 10:16),
Förenta staterna

Caitlin Maxfield
Connolly,
En troende kvinna
(se Matt. 9:22),
Förenta staterna,
vinnare av
inköpsutmärkelse

Erin Meads, Allt vad hon hade: Änkans skärv
(se Mark. 12:44),
Förenta staterna

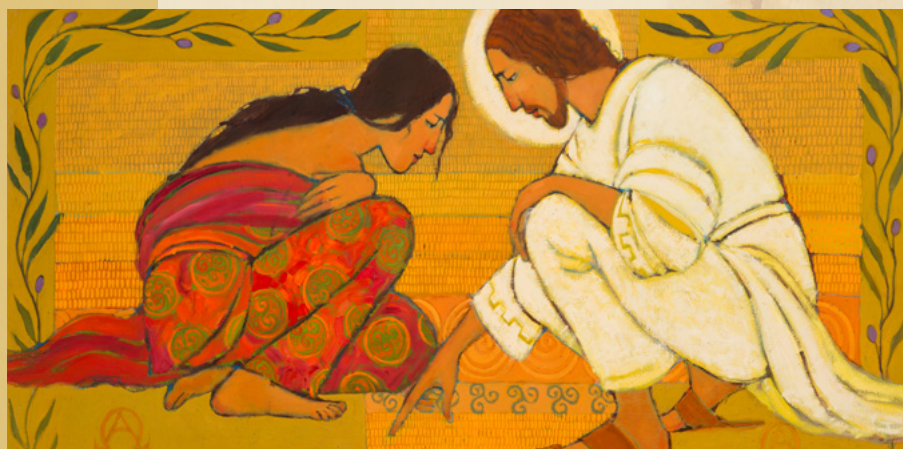
Matthew Hyrum Dell,
Frälsningsplanen
(se Joh. 3:16),
Australien

Michal Diane
Onyon, Den gode
herden
(se Luk. 15:4),
Förenta staterna

Kathleen Peterson,
Jesus och den
ertappade kvinnan
(se Joh. 8:11),
Förenta staterna

*Clark Kelley Price,
Den mannen var
verkligen Guds Son
(se Mark. 15:39),
Förenta staterna*

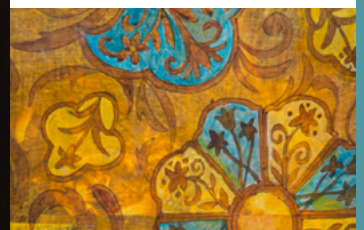
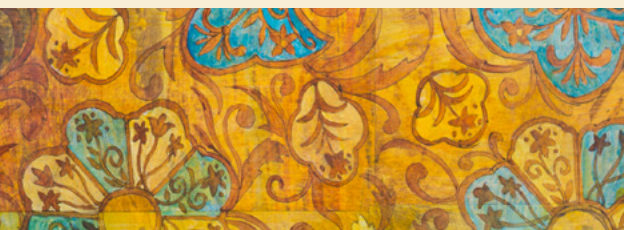

*Lester Lee Yocum,
I örtagården
(se Matt. 26:36–39),
Förenta staterna*

*Kazuko Covington,
Världar utan ände
(se Mose 2), Japan*

*Daniel Alma Wilson,
Ljus i mörkret
(se Joh. 8:12),
Förenta staterna*

Äldste
M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas
kvorum

GENOM STUDIER OCH TRO

Må ni få den glädje och frid som kommer av att veta att ni genom er undervisning har berört någon och lyft en av vår himmelske Faders barn på vägen tillbaka till hans närhet.

I ett utbildningsmöte för generalauktoriteter sa president Gordon B. Hinckley (1910–2008) följande om kyrkans lära: "Vi kan vi inte vara nog försiktiga. Vi måste vara på vår vakt så att vi inte kommer ur [kurs]. I våra försök att vara originella, fräscha och annorlunda kan vi lära ut sådant som kanske inte är helt i harmoni med denna Jesu Kristi återställda kyrkas grundläggande lära. ... Vi borde vara mer vaksamma. ... Vi måste vara väktare på tornet."¹

När kyrkans utbildning går framåt under tjugoförsta seklet måste våra lärare beakta förändringar som bör göras i deras sätt att förbereda sin undervisning, hur de undervisar och vad de undervisar, om de ska kunna göra skillnad i våra dyrbara ungdomars liv.

Den tid är borta när en elev ställde en ärlig fråga och en lärare svarade: "Oroa dig inte för det!" Den tid är borta när en elev tog upp ett ärligt spørsmål och en lärare bar sitt vittnesbörd för att undvika frågan. Den tid är borta när eleverna var skyddade från de människor som angriper kyrkan.

Lyckligtvis har Herren gett detta goda och tidlösa råd till er lärare: "Och eftersom inte alla har tro så sök flitigt och lär varandra visdomsord, ja, sök i de bästa böcker efter visdomsord.

I det här talet till KUV:s religionslärare tar äldste Ballard upp principer och råd som gäller alla som undervisar i kyrkan.

Sök lärdom, ja, genom studier och även genom tro” (L&F 88:118).

Det här gäller speciellt i dag eftersom inte alla våra elever har den tro som behövs för att möta kommande utmaningar, och eftersom många av dem redan genom internet är utsatta för de nedbrytande krafterna i en alltmer sekulär värld som är fientlig mot tro, familjen och evangeliets normer. Internet sträcker sig ut över hela världen in i nästan varje hem och till era elevers händer och sinnen.

Ni kan hjälpa eleverna genom att lära dem vad det innebär att kombinera studier och tro medan de studerar. Undervisa genom att vara exempel på den här förmågan och inställningen under lektionerna.

President Harold B. Lee (1899–1973) sa:

”Vi påminner om att inhämtandet av kunskap genom tro inte är någon lätt väg till lärande. Det krävs stor ansträngning och ständig strävan genom tro. ...

Att lära genom tro är ingen uppgift för en lat man [eller kvinna]. Någon har sagt att en sådan process kräver att man tänjer hela själen och utnyttjar det mänskliga sinnets hela djup och sammanlänkar det med Gud – den rätta kontakten måste skapas. Först då kommer 'kunskap genom tro'.²

Kunskap genom tro skapar ett rent vittnesbörd, och ett rent vittnesbörd har kraften att förändra liv, vilket illustreras av de här korta berättelserna.

Tre berättelser

Phoebe Carter lämnade sitt hem i Maine för att förena sig med de heliga i Ohio på 1830-talet. Hon berättade: ”Mina vänner blev lika förvånade som jag själv, men något inom mig drev mig framåt. Min mors sorg över att jag for hemifrån var nästan mer än jag klarade, och hade det inte varit för anden inom mig skulle jag ha vacklat till slut.”³

Phoebe följde profeten Joseph Smith och samlades med de heliga i Ohio och senare i Utah där hon dog

som trogen sista dagars helig och likvärdig hustru till kyrkans president, Wilford Woodruff (1807–1898).

Som collegestuderande hade Marion G. Romney (1897–1988) bestämt att han inte kunde gå ut som missionär på grund av hans familjs ekonomiska situation. Men vid ett tillfälle hörde han äldste Melvin J. Ballard (1873–1939) tala. I en biografi står det: "Föga anade [Marion] att hans livsbana på ett kort ögonblick helt skulle förändras."

Berättelsen fortsätter: "För första gången förstod Marion helt hur det var att vara under inspirationens

inflytande. En genomträngande, pirrande känsla fyllde hans själ. Han hade aldrig varit så berörd som han var nu, när han lyssnade till orden från den här nyaste av apostlarna. ...

Ljuset i aposteln ansikte och uppriktigheten i hans vittnesbörd fyllde honom med en obetvinglig önskan att gå ut som missionär. Han visste att hans planer på vidare utbildning måste läggas åt sidan."⁴

Många av våra ungdomar är mer bekanta med Google än med evangeliet, mer i samklang med internet än med inspiration och mer engagerade i Facebook än i tro.

Snart var Marion på väg till Australien där han verkade trofast. Senare blev han en mäktig apostel och medlem i första presidentskapet.

Den sista berättelsen återgavs av president Boyd K. Packer (1924–2015), president för de tolv apostlarnas kvorum, om det inflytande en åldrig lärare hade på William E. Berrett. Läraren, en omvänd från Norge, talade dålig engelska. President Packer mindes att Broder Berrett trots lärarens begränsningar vid mer än ett tillfälle vittnade: "Vi kunde värma händerna över hans tros eld."⁵

Senare blev William chef för seminarier, institut och kyrkans skolor.

För Phoebe, Marion och William blev ett rent vittnesbörd katalysatorn som förändrade deras liv för alltid. Likadant kan det bli för era elever. Men med dagens världsrealiteter kanske ett rent vittnesbörd inte alltid räcker. Phoebe, Marion och William var rena och obefläckade av pornografi och världslighet när de undervisades vid inspirerade missionärers, lärares och ledares fötter. Anden genomträngde med lätthet deras mjuka och rena hjärtan.

I dag är situationen en helt annan. Några av era elever har redan smittats av pornografi och världslighet när de kom till era klasser.

För bara en generation sedan var våra ungdomars tillgång till information om vår historia, lära och seder i stort sett begränsad till material som tryckts av kyrkan. Få elever kom i kontakt med alternativa tolkningar. För det mesta levde våra ungdomar ett skyddat liv.

Våra studiekurser på den tiden var välmentade men förberedde inte eleverna för vår tid – en tid när eleverna har ögonblicklig tillgång till praktiskt taget allt om kyrkan från varje tänkbar synvinkel. I dag är det de ser på sina mobila enheter lika ofta en utmaning för tron som det är trosstärkande. Många av våra ungdomar är mer bekanta med Google än med evangeliet, mer i samklang med internet än med inspiration och mer engagerade i Facebook än i tro.

Nyckellärosatser

I ljuset av de här utmaningarna godkände kyrkans utbildningsråd nyligen ett nytt initiativ inom seminariet som kallas nyckellärosatser. Det här nya initiativet bygger på det som redan gjorts inom nyckelskriftställen och fokuserar på att bygga och stärka elevernas tro på Jesus Kristus och styrka dem med ökad förmåga att efterleva och tillämpa evangeliet i sina liv. Med hjälp av skrifterna och profeternas ord ska de lära sig hur de bör handla i tro på Jesus Kristus för att få andlig kunskap och förstå evangeliet. Och de får tillfälle att lära

sig tillämpa Kristi lära och evangeliets principer på de frågor och utmaningar de hör och ser varje dag bland kamrater och i sociala media.

Det här initiativet är inspirerat och kommer i rätt tid. Det blir ett underbart inflytande i våra ungdomars liv. Men framgången för det här programmet och alla de andra studieprogrammen inom KUV beror i stor utsträckning på våra lärare.

Med tanke på de här utmaningarna, vilka är KUV-lärarnas möjligheter och ansvar under 21:a århundradet? Ni måste förstås älska Herren, hans kyrka och era elever. Ni måste också bära ett rent vittnesbörd uppriktigt och ofta. Dessutom behöver era elever mer än någon gång i historien bli välsignade med undervisning om doktrinärt och historiskt innehåll och sammanhang genom studier och genom tro, åtföljda av rent vittnesbörd, så att de upplever en mogen och varaktig omvändelse till evangeliet och livslångt engagemang för Jesus Kristus. Mogen och varaktig omvändelse betyder att de ska stanna i båten och hålla sig fast hela livet.⁶

För att *ni* ska förstå det doktrinära och historiska innehållet och sammanhanget i skrifterna och vår historia behöver ni studera i de "bästa böcker" så som Herren sagt (L&F 88:118). De "bästa böckerna" innefattar skrifterna, nutida profeters och apostlars lärdomar samt kyrkans bästa tillgängliga lärda. Genom ert eget hängivna arbete att lära genom studier och tro, kan ni hjälpa era elever lära sig de färdigheter och den förståelse som behövs för att skilja mellan pålitlig kunskap som lyfter och de halvsanningar och felaktiga tolkningar av lära, historia och seder som bryter ner.

Lär dem om de svårigheter de möter när de litar till internet för att få svar på frågor av evig betydelse. Påminn dem om att Jakob inte sa: "Om någon av er brister i visdom skall han googla!" (se Jak. 1:5).

Visa människor vänder sig inte till internet för att diagnosticera och behandla emotionella, mentala och fysiska hälsoproblem, särskilt livshotande problem. I stället söker de upp medicinsk expertis, de som är utbildade och legitimerade av erkända medicinska och statliga myndigheter. Även då söker försiktiga personer fler åsikter.

Om det är det förståndiga när det gäller svar på emotionella, mentala och fysiska hälsofrågor, gäller det än mer när vårt eviga liv står på spel. När något kan hota vårt andliga liv, våra dyrbaraste relationer och vårt medlemskap i riket, bör vi söka hjälp från kloka och trofasta ledare i kyrkan. Och om så behövs bör vi be människor med rätt akademisk utbildning, erfarenhet och kunskap om hjälp.

Det är exakt vad jag gör när jag behöver svar på egna frågor som jag inte kan besvara själv. Jag ber om hjälp av mina bröder i de tolv apostlarnas kворum och andra med kunskap om kyrkans historia och lära.

Evangelielärare bör vara de första utanför elevernas familjer att presentera trovärdiga källor i ämnen som kanske är mindre välkända eller kontroversiella så att eleverna kan jämföra det de hör eller läser senare med det som de redan har lärt sig.

Andlig vaccination

Vi ser till att våra dyrbara missionärer vaccineras innan vi sänder dem till missionsfältet så att de är skyddade mot

GENOM TRO

sjukdomar som kan skada dem. På liknande sätt ska ni, innan ni sänder ut era elever i världen, vaccinera dem genom att trofast, eftertänksamt och korrekt tolka evangeliet, skrifterna, vår historia och andra ämnen som ibland missförstås.

För att nämna några ämnen som är mindre kända eller som är kontroversiella: Jag talar om månggifte, siarstenar, olika redogörelser för den första synen, Mormons boks eller Abrahams boks översättningsprocess, genusdebatten, ras och prästadöme och en himmelsk moder.

Arbetet att vaccinera våra ungdomar ligger ofta på lärarna i kyrkans utbildningsverksamhet. Med den bakgrunden ska ni ta er tid att fundera över era möjligheter och ansvar.

Kyrkans ledare är fullt medvetna om vår obegränsade tillgång till information, och vi arbetar hårt för att ge det rätta sammanhanget och insikten om återställensens lära. Ett bra exempel på detta är uppsatserna om elva ämnen på LDS.org⁷ som ger balanse-
rade och pålitliga tolkningar av fakta om kontroversiella och obekanta ämnen som rör kyrkan.

Det är viktigt att ni känner till innehållet i de här uppsatserna. Om ni har frågor om dem, så fråga någon som har studerat dem och förstår dem. Ni ska med andra ord söka lärdom genom studier och även genom tro (se L&F 88:118) när ni bemästrar innehållet i de här uppsatserna.

Ni bör alla bekanta er med webbsidan Joseph Smith Papers⁸, historieavdelningen i LDS.org och andra resurser från trofasta forskare i kyrkan.

Strävan efter transparens beträffande evangeliet och andlig vaccination genom

eftertänksamt studium av lära och historia, tillsammans med ett brinnande vittnesbörd, är det bästa motgifet vi har för att hjälpa elever undvika och hantera frågor eller tvivel och troskriser som de kan uppleva i informationens tidevarv.

När ni betalar priset för att bättre förstå vår historia, lära och seder – bättre än ni gör nu – blir ni beredda att ge övertänkta, detaljerade och inspirerade svar på era elevers frågor.

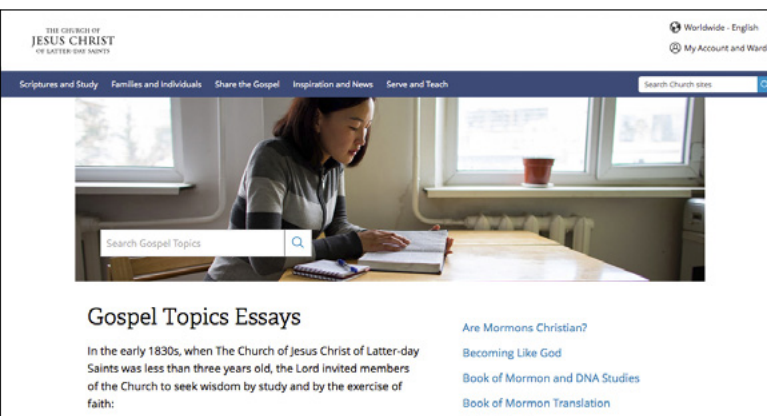
Ett sätt att veta vilka frågor era elever har är att lyssna uppmärksamt på dem. Alla bra lärare måste vara bra på att lyssna. Förutom att lyssna på era elever kan ni be dem att i klassen eller i enskilda samtal fråga er om vilket ämne som helst. En av de viktigaste frågor som era elever kan ställa är "varför?" När frågan ställs med en uppriktig önskan att förstå, är "varför?" en bra fråga. Det är den fråga missionärerna vill att deras undersökare ska ställa. Varför är vi här? Varför utsätts goda människor för hemska saker? Varför ska vi be? Varför ska vi följa Kristus? Det är ofta frågan "varför" som leder till inspiration och uppenbarelse. Att känna till vår himmelske Faders frälsningsplan hjälper er besvara många av de frågorna.

En sista tanke om att besvara frågor. Det är viktigt att lära era elever att även om evangeliet besvarar många, om inte de flesta, av livets viktigaste frågor, finns det frågor som inte kan besvaras i dödligheten eftersom vi inte har tillräcklig kunskap för att ge rätt svar. Som vi lär i Jakobs bok: "Se, stora och förunderliga är Herrens verk. Hur outgrundliga är inte hans hemligheters djup, och det är omöjligt för människan att förstå alla hans vägar. Och ingen människa

känner hans vägar utan att de uppenbaras för henne” (Jakob 4:8; se även L&F 101:32–34).

Ett varningens ord

Nu ett varningens ord. Inse att ni kan komma att tro, liksom många av era elever, att ni är experter på skrifterna, läran och kyrkans historia. En undersökning nyligen visar att ”ju mer människor tror de vet om ett ämne, desto troligare är det att de utger sig för att förstå mer än de vet, till den grad att de låtsas ha kunskap och fabricerar information.”⁹

Uppsatserna om elva ämnen på lds.org ger balanserade och pålitliga tolkningar av fakta om kontroversiella och obekanta ämnen som rör kyrkan.

Den här frestelsen kan kallas *överanspråk* och måste undvikas av våra KUV-lärare. Det är helt okej att säga: ”Jag vet inte.” Men, när det är sagt har ni ansvaret att finna de bästa möjliga svaren på de genomtänkta frågor som eleverna kan ställa (se L&F 101:32–34).

När ni undervisar era elever och svarar på deras frågor, vill jag varna er för att föra vidare skenbart trosstärkande berättelser, obekräftade rykten eller föråldrad information och förklaringar av vår lära och seder från det förgångna. Det är alltid klokt att ta för vana att studera de levande profeternas och apostlarnas ord. Håll er uppdaterade om aktuella frågor om kyrkans problem, riktlinjer och uttalanden genom mormonnewsroom.org och LDS.org, och

titta bland det som skrivits av erkända, kloka och trofasta forskare i kyrkan för att se till att ni inte lär ut sådant som är osant, otidsenligt eller underligt.

Författarna till undersökningen om överdrivna anspråk noterade att ”en tendens att göra överdrivna anspråk, särskilt bland självutsedda experter, kan faktiskt hindra dem från att lära sig mer om just de områden där de anser sig kunniga”.¹⁰

Förutom att fortsätta lära hela livet måste ni också göra sådant i era personliga liv som tillåter den Helige Anden att arbeta inom er. Ni behöver bland annat dagligen be uppriktiga böner, fasta troget, regelbundet studera och begrunda skrifterna och de levande profeternas ord, göra sabbaten till en glädje, ta del av sakramentet med ödmjukhet och alltid minnas Frälsaren, besöka templet så ofta som möjligt och till sist räcka ut handen åt behovande, fattiga och ensamma – både de som är nära och de som finns över hela världen.

För att rätt uppfylla era möjligheter och ansvar, mina kära lärarkolleger, måste ni leva som ni lär!

Var modiga nog att söka råd och tillrättavisning från dem ni litar på – en maka, prästadömsledare eller studieleddare. Fråga dem hur ni kan förbättra ert personliga lärjungeskap. Undvik allt som driver bort Anden.

Får jag också föreslå att ni har en personlig intervju med er själva då och då och läser 2 Nephi 26:29–32, Alma 5:14–30 och Läran och förbunden 121:33–46? Genom att göra det kan ni bättre förstå vilka slags frestelser vi alla kan utsättas för. Om något behöver förändras i ert liv, bestäm er då för att göra det.

Undvik frestelsen att ifrågasätta era medarbetares motiv. Se i stället djupt in i ert eget hjärta och utforska era egna önskningar och motiv. Först då kan Frälsaren förändra ert hjärta och göra sina önskningar och motiv till era egna.

Det uppväxande släktet behöver känna, förstå, ta till sig och delta i Guds frälsningsplan. När de förstår planen får de en gudomlig insikt varigenom de kan se sig själva som Guds söner och döttrar – en lins som hjälper dem att

förstå nästan varje lära, sedvänja och policy i kyrkan.

Som KUV-lärare i dag måste ni ta till er möjligheten och ansvaret att undervisa 21:a århundradets ungdomar om planens rätta principer, bland annat äktenskapets gudomligt sanktionerade lära och familjens roll så som de beskrivs i tillkännagivandet om familjen.¹¹

Läran om evigt äktenskap

Läran om evigt äktenskap och om familjen är en viktig del av Guds plan för vår lycka. Däri ingår våra egna familjer beseglade i templet som en del av vår himmel-

ske Faders egen eviga familj i det celestialet riket. Eftersom denna lära direkt berör hans familj och hans andebarn får vi lära oss i 1 Moseboken att han skapade dem "till man och kvinna" och att han befallde fader Adam och moder Eva: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden!" (se 1 Mos. 1:27–28).

Det har sagts att lycksalighetsplanen börjar och slutar med familjen. Ja, början på

familjen var i förut tillvaron där vi levde som medlemmar i våra himmelska föräldrars familj. Och till sist kommer familjens åtaganden och kärleksfulla relationer inte bara att fortsätta existera utan också utökas genom skapandets process (se L&F 131:1–4; 132:19).

Den punkt allt hänger på – varpå Guds plan och vår egen bestämmelse beror och kring vilket allt kretsar – är vår Frälsare, Jesus Kristus. Hans försoningsoffer gör allt möjligt, bland annat kärleksfulla, omtänksamma och eviga äktenskap och familjer.

Herren lär oss att ingen person, oavsett sin rättfärdighet, ensam kan uppnå allt vår himmelske Fader har i beredskap för sina barn. En person är bara halva ekvationen, oförmögen att vistas i den högsta graden av det celestialet riket (se 1 Kor. 11:11; L&F 131:1–4).

Era elever måste förstå att avsikten med jordelivet är att göra oss mer lika Gud genom att vi får fysiska kroppar, utövar vår fria vilja och tar på oss roller som endast våra himmelska föräldrar hade tidigare – rollerna som man, hustru och föräldrar.

Profeterna har förkunnat för oss att alla som är värdiga och som litar på Jesus Kristus men som inte kunnat beseglas till en livskamrat eller få barn i detta liv kommer att få de möjligheterna i den kommande världen.

Lär era ungdomar att i Herrens kyrka finns det plats för alla att tillbe, tjäna och växa tillsammans som bröder och systrar i evangeliet. Påminn dem om det som Lehi sa, att Guds mål och hopp för vår del kan sammanfattas enligt följande: "Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, och människorna är till för att de skall kunna ha glädje" (2 Ne. 2:25).

Gud vill att vi ska acceptera hans definition av äktenskapet och lyda hans första bud att "föröka oss och uppfylla" (1 Mos. 1:28) – inte bara fullfölja hans plan utan också finna den glädje som hans plan är avsedd att ge hans söner och döttrar.

Som lärare i kyrkan ska vi hjälpa våra ungdomar att klart förstå Guds plan för vår lycka, varigenom glädje kommer till hans barn. Hjälp dem förstå, ta till sig, delta i och försvara den. Under mina 40 år som generalauktoritet har jag bekymrats över det stora antal av kyrkans medlemmar, unga och gamla, som helt enkelt inte förstår planen för deras eviga, gudomliga bestämmelse.

Så, mina medlärare, vi bör söka och uppskatta dessa tillfällen att förklara, andligt och doktrinärt, varför vi tror att kunskap om Guds stora plan för vår lycka kan besvara de flesta av frågorna som kan ställas till oss om varför. Genom att uttrycka vår tro på en förut tillvaro där vi levde

Var modiga till att söka råd och tillrättvisning från dem ni litar på – en maka, prästadömsledare eller studieledare. Fråga dem hur ni kan förbättra ert personliga lärjungeskap.

ETT RENT VITTNESBÖRD

HAR MAKT ATT FÖRÄNDRA LIV

som andebarn till en himmelsk Fader och en himmelsk Moder kan vi förklara varför den här jorden skapades. En viktig avsikt med jordelivet är att vi kan återskapa den familjeupplevelsen själva, den här gången som föräldrar i stället för bara som barn. Värdera högt er grundläggande insikt om läran om och avsikten med vår himmelske Faders plan för vår eviga lycka. Och fortsätt undervisa om den.

Sammanfattning

Som avslutning och för att sammanfatta har jag tagit upp följande punkter:

- Lär eleverna att kombinera studier och tro med ett rent vittnesbörd.
- Lär eleverna att stanna kvar i båten och hålla sig fast!
- Lär eleverna att kontrollera sina mobilenheter och fokusera på att ha större anknytning till den Helige Anden än till internet.
- Vaccinera eleverna med frälsningsplanens sanningar som finns i Jesu Kristi evangelium.
- Kom ihåg att "Varför?" kan vara en utmärkt fråga som leder till större

kunskap om evangeliet.

- Bli bekanta med innehållet i uppsatserna under Gospel Topics.
- Gör inga överanspråk och var inte rädda att säga: "Jag vet inte."
- Studera hela livet.
- Sök råd och tillrättavisning från personer ni litat på.
- Ha en personlig intervju då och då för att se över er andliga förberedelse, er flit och er effektivitet.
- Lär att lycksalighetsplanen börjar och slutar med familjen. Ha hela tiden frälsningsplanen i åtanke.
- Lär att äktenskap och familj ger varaktig glädje.

Kom ihåg att när vi sammanför lära genom studier, tro och rent vittnesbörd, åstadkoms sann och varaktig omvändelse. Över allt annat är en stark tro på Herrens Jesu Kristi evangelium väsentlig för vår andliga styrka och tillväxt.

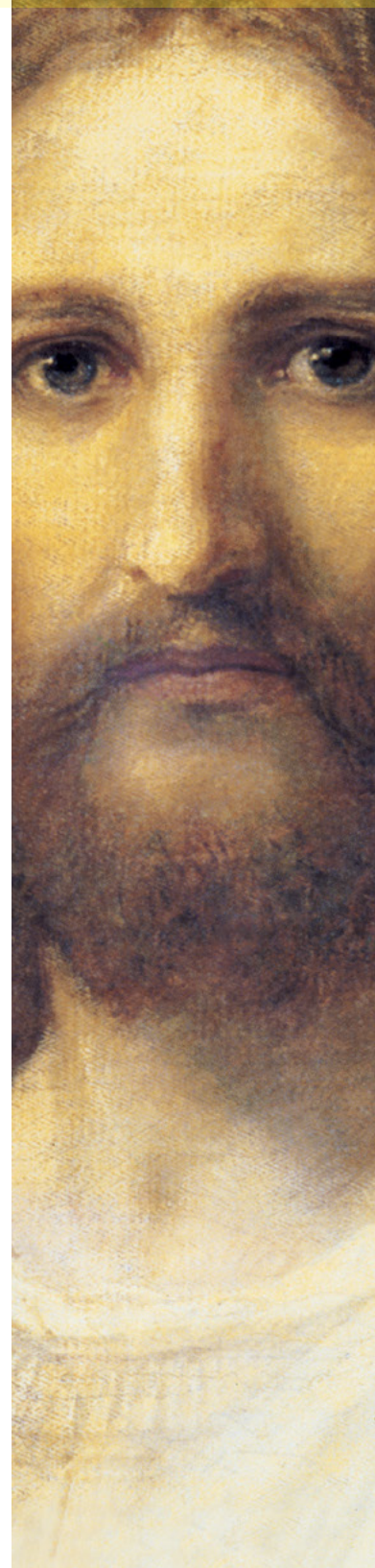
Må ni finna den glädje och frid som kommer av att veta att ni genom er undervisning har berört någon och lyft ett av vår himmelske Faders barn på hans eller hennes resa tillbaka till hans närhet. ■

SLUTNOTER

1. Utbildningsmöte för generalauktoriteter, Salt Lake City, 29 sep. 1992.
2. Harold B. Lee, i *The Teachings of Harold B. Lee* (1996), red. av Clyde J. Williams, s. 331.
3. Se *The Women of Mormondom* (1877), av Edward W. Tullidge, s. 411–414.
4. Se *Marion G. Romney: His Life and Faith* (1988), av F. Burton Howard, s. 62–64.
5. Boyd K. Packer, "En hyllning

- till kyrkans medlemmar", *Nordstjärnan*, okt. 1980, s. 110.
6. Se M. Russell Ballard, "Stanna i båten och håll dig fast!" *Liahona*, nov. 2014, s. 89–92.
 7. Se [lds.org/topics/essays](https://www.lds.org/topics/essays).
 8. Se [josephsmithpapers.org](https://www.josephsmithpapers.org).
 9. Brent W. Webb, "Quest for Perfection and Eternal Life" (fakultetsmötet under Brigham Young Universitys årliga universitetskonferens, 24 aug. 2015), s. 10, speeches.byu.edu; se även

- Stav Atir, Emily Rosenzweig och David Dunning, "When Knowledge Knows No Bounds: Self-Perceived Expertise Predicts Claims of Impossible Knowledge", *Psychological Science*, 15 aug. 2015, s. 1295–1303.
10. I Brent W. Webb, "Quest for Perfection and Eternal Life", s. 10.
 11. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

FLYKT FÖR tro OCH FRIHET

Eva Walburger

Mina syskon och jag växte upp med berättelser om hur våra föräldrar gjorde uppoffringar för att följa evangeliet. Och vi har välsignats av deras ansträngningar. Jag har utvecklat en djup känsla av tacksamhet för allt som de och andra tjeckiska sista dagars heliga gjorde för att deras efterkommande skulle få evangeliets välsignelser.

Mor föddes i Poprad i det tidigare Tjeckoslovakien (nu Slovakien). Hennes far tjänade i tjeckiska armén under andra världskriget och hans familj var en av många militärfamiljer som flydde in i närbelägna skogar för att skydda sig från tyska ockupanter. I fem dagar satt mina morförelldrar ihopkrupna under en filt tillsammans med min mor och hennes syster, ett och fem år gamla, med några sockerbitar att livnära sig på.

Mina morförelldrar var inte medlemmar i kyrkan på den tiden, inte heller bad de ofta. Men under den här prövningen uppmjukades deras hjärtan. Mormor skrev i sin dagbok: "I kväll längtade jag efter att knäböja och be en högre makt om hjälp. Så jag gick ut en bit i skogen, knäböjde och bad med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande. Jag vädjade om hjälp."

Hennes bön besvarades. Några familjer i skogen dödades när de blev upptäckta, men mina morförelldrar och deras två döttrar blev mirakulöst nog skyddade. Genom den här ansträngande och prövande upplevelsen

När mina föräldrar sökte efter religionsfrihet välsignades de av vänligheten och acceptansen från sista dagars heliga runtomkring dem, ända från Tjeckoslovakien till Kanada.

planterade Herren ett frö av tro i mina morförelldrars hjärtan.

Tro och förföljelse

När andra världskriget var över några år senare bodde mina morförelldrar fortfarande i Tjeckoslovakien när två unga missionärer knackade på deras dörr. Efter att ha besökt den lilla grenen och fått lektionerna fick de ett vittnesbörd om att evangeliet var sant och bestämde sig för att döpas. Men kvällen när dopintervjuerna skulle hållas dök inte missionärerna eller grensledaren upp. Vid nästa grensmöte fick mina morförelldrar veta att missionärerna hade varit tvungna att lämna landet på grund av politisk oro. All religiös verksamhet skulle också förbjudas. Men den lilla gruppen medlemmar i området bevarade sin tro och vägledades genom lokala ledare och prästadömsnycklar. Mina morförelldrar och min moster döptes i hemlighet 1950.

I augusti 1968 tog min familj farväl av sitt hem i Prag och smög tyst iväg med sikte på Österrike.

Under ett flertal år togs medlemmar i grenen, inklusive mormor och mamma (som hade blivit tonåring) in av hemliga polisen för förhör om deras religiösa aktiviteter. En gång förhöordes mormor aggressivt i fem timmar. De som förhörde henne sa att de skulle låta henne sitta i fängelse i fem år om de fick veta att hon undervisade sina barn om religion.

Hon skrev: "Jag höll mig lugn och sa: 'Om ni tycker att jag gör fel när jag undervisar mina barn om religion, så kan ni låsa in mig.' De svarade inte. Efter det kallade de regelbundet in mig. De argumenterade emot kyrkan och försökte få oss att överge vår tro. Ju mer de försökte desto mer höll jag fast vid kyrkan, [för] den sanna kyrkan har alltid förföljts."

Mor skrev i sin dagbok: "Under de här svåra åren träffades medlemmarna på söndagarna i vår grenspresidents lägenhet. Vi kunde inte sjunga högt så vi viskade. Vi ville inte att vår grenspresident skulle hamna i fängelse. I arton år samlades vi på det sättet och drömde om en tid när alla kunde åka till Klippiga bergen och slå sig ner i [Salt Lake City]." De fortsatte att hoppas trots att familjer på den tiden sällan tilläts få sådana papper som lät dem lämna landet.

När mor hade fyllt tjugo bad hon längtansfullt om att få gifta sig med en medlem i kyrkan och på något sätt beseglas i templet.

Ett nytt liv

Min far, som växte upp i en lantbruksort på landet, bodde i staden och gick i skolan när han träffade mor. Mor hade påbörjat sin karriär som professionell operasångerska. När de blev bekanta berättade hon om kyrkan för honom. Fastän han inte var döpt än gifte mina föräldrar sig den 18 februari 1967.

I slutet av året välsignades de med min äldre brors ankomst. Åtta månader efter hans födelse fick grenspresidenten en uppenbarelse om att medlemmarna skulle förbereda sig för att ledas ut ur landet till en plats där de fritt kunde tillbe Gud. I augusti 1968 invaderade ryssarna Tjeckoslovakien och skapade kaos vid gränserna och i

hela landet. Grensmedlemmarna som lydigt hade förberett sig flydde till Wien i Österrike.

Mormor som lämnade landet med mina föräldrar, skrev: "På natten när alla i hyreshuset sov, tog vi farväl av vårt hem och smög tyst ut av rädsla för att babyn skulle börja gråta. Vi var tvungna att göra allt det här i hemlighet, för vi hade tre spioner i byggnaden som arbetade för hemliga polisen. Herren välsignade oss. Vi flydde. När vi gav oss av visste vi att vi aldrig [skulle] återvända, men vi visste inte vart vi skulle ta vägen från Wien heller. Men det kunde vi inte fundera på nu. Herren uppenbarade för grenspresidenten vilka välsignelser vi skulle få om vi var trofasta mot honom."

Mina föräldrar kom till Calgary med bara en resväska, en barnvagn och några dollar. De kanadensiska medlemmarna började genast hjälpa min familj med transport och shopping, och de hittade ett hem åt dem.

Välkomnade till ett nytt land

Mormor, mina föräldrar och två andra familjer bodde i källaren i Böcklinstrasse möteshus i Wien i över en månad. Under den månaden fick far undervisning av missionärerna och döptes. Många av medlemmarna i de tre familjerna hittade arbeten och lade ihop lönerna tills de kunde immigrera till Calgary i Alberta, Kanada. På grund av dåligt väder i Calgary landade planet i Edmonton den 5 november 1968.

Att lämna släktingar, kulturen och landet de älskade måste ha varit en enorm uppoffring, men svårigheterna hade på många sätt bara börjat. När mina föräldrar kom till Calgary hade de bara en resväska, en barnvagn och 32 kanadensiska dollar, så behoven var stora.

De kanadensiska medlemmarna började genast tjäna min familj. De gav generös hjälp i form av transport och shopping och de hittade ett hem åt dem att hyra. Inom en vecka hade mina föräldrar och mormor ett hem möblerat med sängar, ett bord med stolar, en soffa, en barnsäng, sovkläder, en matservis och mat i skåpen. Mor skrev i sin dagbok hur överraskande och härligt det var att se de här oväntade möblerna och hur tacksam hon var för allt tjänande.

Men med de djupa känslorna av tacksamhet följde andra känslor. Kulturchocken var påtaglig och svår att hantera. Det första året i Calgary var fyllt av engelskalektioner och raska promenader till arbetet för pappa. De gjorde allt de kunde för att skapa en hemmakänsla, men det var ändå en prövande tid med alla förändringar. De heliga i den nya församlingen i Calgary arbetade sig igenom språkbarriären och blev ett stort

stöd för de nyanlända medlemmarna. Varje söndag blev min familj stärkt av att vara med på sakramentsmötet och förnya sina förbund, och de litade på att Anden skulle lära dem engelska.

Evighetens välsignelser

Vår familj bestående av fem medlemmar beseglades i templet i Cardston i Alberta i oktober 1976. Mor hade satt sitt hopp till den här dagen tjugo år tidigare och äntligen, i ett land och på ett språk som hon aldrig hade kunna föreställa sig som ung, blev hennes böner besvarade. Jag var nästan åtta år då och har underbara minnen av mina föräldrars glittrande ögon och leenden när vi barn kom in i beseglingsrummet.

Mormor var också vid templet den dagen. Jag minns hur glad hon var över att se templets ljus när vi hade kommit till Cardston. Flera år senare när hon hade pensionerats från sitt jobb i Calgary, flyttade hon till Cardston och tillbringade många timmar med att tjäna i templet. Hon älskade att spela orgel och hjälpa till att inspirera vördnaden där. Hennes vittnesbörd och kärlek till Frälsaren visade sig genom hennes vänlighet mot alla omkring henne. För mig är hon ett exempel på en stark sista dagars helig kvinna.

Jag känner en överväldigande tacksamhet mot mina föräldrar – pionjärerna i min familj – för att de offrade yrken, släktingar, hemland och ägodelar. Det kan tyckas att de gav upp en hel del, men Herren har välsignat dem rikligen – och deras efterkommande – för att de följt evangeliets principer. ■

Författaren bor i Idaho, USA.

TJÄNA FLYKTINGARNA

”Vi hoppas att ni under bön ska bestämma vad ni kan göra – utifrån er egen tid och era omständigheter – för att hjälpa de flyktingar som bor i era grannskap och närområden. Det här är en möjlighet att tjäna personligt, i familjer och via organisationer för att erbjuda vänskap, mentorskap och annat kristuslikt tjänande.”

**Linda K. Burton, Hjälpför-
eningens generalpresident, "Jag var främling",
Liahona, maj 2016, s. 14.**

ETT BLÅTT LJUS

Mamma och pappa var oense om hur de skulle dekorera hemma till jul. Pappa var färgblind så för honom såg rött, grönt och brunt lika tråkiga ut. Men blått var lysande och vackert. Han gillade också verkligen Brigham Young Universitys fotbollslag, vars färger innehåller blått.

Eftersom blått var hans favoritfärg ville han sätta upp blå ljus. Men mamma sa att blått inte var en julfärg, så varje år hängde pappa noga upp slingor med röda, gröna och vita ljus längs hustaket. För att reta mamma bytte han ut ett av ljusen med ett klarblått. Om man tittade noga kunde man se ett blått ljus bland de röda, gröna och vita ljusen.

Varje år satt det blå ljuset på en ny plats. Ibland gömde det sig bakom ett hörn där ingen lade märke till det, men ibland satte han det över garaget eller verandan. Det var en rolig lek som mamma och pappa hade.

Ett år avled pappa oväntat två dagar före jul. Under hans begravning berättades det om det blå ljuset som han satte upp varje år. Kvällen därefter stod mamma och tittade ut genom fönstret. På andra sidan vägen satt det ett blått ljus bland de vita ljusen över grannens veranda. Inom några dagar hade många grannar och vänner satt upp ett blått ljus i sina ljusslingor. Några hade till och med satt upp blå ljus i ett helt träd.

Jag är tacksam för att mammas vänner och grannar visade sin kärlek till henne genom att dekorera med blå ljus. De hjälpte mig förstå vad det innebär att "sörja med dem som sörjer ... och trösta dem står i behov av tröst" (Mosiah 18:9). Jag är tacksam för att min himmelske Fader gav oss sin Son. Tack vare Jesus Kristus får jag träffa pappa igen. ■

Amy Brown, Utah, USA

Om man tittade noga kunde man se ett blått ljus bland de röda, gröna och vita ljusen.

När hon gick iväg såg vi att hon höll boken tätt intill sig.

VI GAV GLÄDJE

Min man och jag verkade som missionärer i Tarbes i Frankrike, i Pyrenéerna. Det var julafton och vi bestämde oss för att gå ner till torget i staden Verdun och ge bort exemplar av Mormons bok. Gatorna var öde och vi började undra vad vi skulle göra med så många böcker. Plötsligt såg vi en ung man som såg ut att inte veta vart han var på väg.

Vi gick fram till honom och erbjöd honom en Mormons bok. Han blev glad när han hörde oss berätta om

evangeliet. Han förklarade att han var ensam den julaftonen och att han skulle läsa Mormons bok och inte känna sig ensam.

När han hade gått tittade vi runt på gatan igen och såg en kvinna som sakta kom gående mot oss i den kalla kvällen. En glimt av glädje syntes i hennes ögon när vi gav henne en Mormons bok. Hon sa att hon nyligen hade blivit änka och att hon var glad att vi brydde oss om henne. Hon sa att hon var oerhört tacksam mot oss.

När hon gick iväg såg vi att hon höll boken tätt intill sig.

Den kvällen delade vi ut varje Mormons bok som vi hade med oss. De flesta av personerna som vi gav dem till var ensamma, missmodiga och i stort behov av kärlek. Vi gick hemåt den kvällen med en känsla av att det var vi som hade fått den bästa julklappen tack vare den glädje vi hade kunnat ge andra. ■

Jeannine Denise Fabre,
Saint-André-les-Vergers, Frankrike

EN HÄLSNING TILL JESUS

Efter veckor av förväntan var det äntligen julafton. Nästan hela familjen var hos oss – mormor och morfar Fletcher, och våra tre döttrar med respektive män och barn. Det höll på att bli mörkt och gatljusen tändes. Husen glittrade av vackra dekorationer och julgranarna blinkade glatt i fönstren.

Vi gjorde oss i ordning för julspelet som kyrkan hade framfört i många år i Calgary i Alberta, Kanada. Varje jul såg vi fram emot att åka till julspelet som framfördes utomhus, komplett med åsnor, får, vise män, herdar, romerska soldater, änglar och en kraftfull ljudanläggning. Det gav en anda av frid,

kärlek och julens verkliga innebörd till vårt hektiska firande.

Vi kom till Heritage Park där julspelet skulle framföras, och snart njöt vi av Tabernakelkörens vackra sång och berättelsen om Frälsarens födelse. Vårt äldsta barnbarn Lauren var tre år. Hon fångades av synintrycken, ljuden och berättelsen som återgavs. Våra andedräkter ångade i den kalla luften under den klara, stjärnbeströdda himlen. Vi såg när personerna som spelade Josef och Maria lydde kejsar Augustus påbud att resa till Betlehem för att skattskriva sig. Kvinnan som spelade Maria "var havande" (se Luk. 2:5) och den enda

platsen de kunde hitta att bo på var ett enkelt stall. Där "födde [hon] sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba" (Luk. 2:7). Strålkastarna svepte över kullen där vi kunde se herdar som "vaktade sin hjord om natten" (se Luk. 2:8). Plötsligt visade sig en skådespelare klädd som en ängel dramatiskt i luften med ett starkt ljussken på sig. Lauren ropade spontant och kärleksfullt: "Jesus, det är jag, Lauren!"

Alla runtomkring oss hörde hennes hälsning och skrattade lågt åt den glada överraskningen. Hon insåg ju oskyldigt nog inte vem det var, men det gjorde julspelet extra minnesvärt

det året. Lauren visste att Jesus kände henne, och vi påmindes om vår vetenskap om att han verkligen älskar var och en av oss. Vi undrade om Lauren hade något minne av sin Frälsare som hon hade lämnat bara tre år tidigare. Laurens spontana hälsning gav oss hopp om att också vi ska känna igen honom när vi träffar honom. Hennes kärlek till Frälsaren och hans kärlek till Lauren värmden våra hjärtan den där kalla julaftonen. ■

Greg Prince, Alberta, Kanada

Pötsligt visade sig en skådespelare klädd som en ängel dramatiskt i luften med ett starkt ljussken på sig.

ETT SAKRAMENTS- MÖTE MED ÄNGLAR

Några dagar efter Thanksgiving började min treårige son Drew bli sjuk. Han vaknade varje morgon, åt frukost, klädde sig och verkade må bra, men under dagens lopp blev han alltmer slö och ville inte äta.

Det här fortsatte i flera veckor. Slutligen, fredagen den 18 december, bar jag in Drew på läkarens kontor omkring klockan tre på eftermiddagen. Drew kunde varken stå eller gå och han var askgrå i ansiktet.

Jag tittade på läkaren och sa: "Så här har han varit varje eftermiddag och kväll under de senaste tre veckorna." Läkaren tog en titt på Drew och lade genast in honom på sjukhuset. De tog några prov men kunde inte komma på vad som var fel med honom.

Dagen därpå flyttades Drew till ett annat sjukhus. Den söndagsmorgonen kände jag mig modfälld. Efter två dagar med en mängd prover på två olika sjukhus visste ingen vad som var fel med min son. Dessutom var det söndagen före jul. Det bästa sakramentsmötet på hela året är julprogrammet och jag skulle missa alla vackra sånger och tal i vår församling.

När min man och jag gick med Drew till det rum på sjukhuset där ett sakramentsmöte skulle hållas var jag förtvivlad. Jag gick fram till bordet där programmen låg, tog upp ett, och gick vidare med böjt huvud när jag stötte ihop med någon.

Jag tittade upp och sa: "Förlåt", men det var ingen där. Jag tittade in i rummet där sakramentsmötet skulle hållas. Det såg ut som en aula. På podiet fanns det stolar för talarna, ett piano och ett bord för sakramentet med några stolar bakom. Utspritt i rummet satt sjuka barn och deras föräldrar. Många var kopplade till flyttbara droppställningar.

När jag tittade runt i rummet kände jag att det fanns änglar där. Vi satte oss ner och tårar rann nerför ansiktet när jag kände Guds kärlek till sina barn som var sjuka och lidande, bundna till ett sjukhus med alla slags sjukdomar under den här underbara tiden av året.

Det visade sig bli det underbaraste sakramentsmötet i mitt liv.

Läkarna kom aldrig på vad som var fel med Drew. Han fick medicin som behandling för symptomen och fick åka hem från sjukhuset nästa dag. Han har inte fått några återfall sedan dess, men det där sakramentsmötet kommer att stanna kvar hos mig för alltid. ■
Carrie Ketchum, Nevada, USA

**Äldste
Chi Hong (Sam)
Wong**

i de sjuttios
kvorum

Tro, hopp och kärlek: Sammanvävda dygder

Moronis bok i Mormons bok är relativt kort med bara tio kapitel, men den innehåller en hel del underbara råd. Moroni och Mormon undervisar båda om värdefulla principer i evangeliet. När Moroni färdigställer sin fars sammandrag av Mormons bok nämner han upprepade gånger sin fars undervisning om länkarna mellan tro, hopp och kärlek. Mormon och Moroni ville uppenbarligen betona vikten av de tre principerna.

När jag började studera Mormons bok såg jag oftast de här tre principerna som byggstenar. Tro kommer först, sedan hopp och sedan kärlek. Det kändes som en logisk följd. När vår tro växer studerar vi mer och vår kunskap ökar, och vi börjar tillämpa principen hopp. Tro och hopp tillsammans formar oss och vägleder oss på

den väg som Frälsaren gick, och vi börjar anamma kärlekens egenskaper.

Men i mina studier på senare år har jag lärt mig se tro, hopp och kärlek på ett nytt sätt. Nu ser jag dem mer som sammanvävda dygder, där var och en har en viktig roll när det gäller att utveckla och definiera våra vittnesbörd.

Vår dotter Joy tycker om att skapa djur och föremål genom att snurra ihop ballonger. När jag såg henne göra det en dag tänkte jag på hur ett rep formas genom att flera repsträngar snurras ihop. Det här hjälpte mig se min nyfunna insikt om tro, hopp och kärlek som repsträngar som kommer samman och formar ett bastant rep.

Tro: "Ni skall få kraft"

Tro på vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus är

**När vi väver
samman tro, hopp
och kärlek i våra
dagliga liv blir
vi vår Frälsares
Jesu Kristi sanna
efterföljare.**

grundläggande, inte bara för att vi ska kunna uppnå evigt liv utan också för vårt liv här på jorden. "Och Kristus har sagt: 'Om ni har tro på mig skall ni få kraft att göra vad jag än finner lämpligt'" (Moro. 7:33). Jag har tillämpat den här kraften genom

tro många gånger i mitt liv. Och jag har litat på att tron skulle lyfta mig igenom en del svåra stunder.

När jag studerade vid Brigham Young University–Hawaii var jag i en ny miljö och engelska var mitt andra språk. Det var svårt, och jag insåg att jag behövde akademisk hjälp för att kunna behålla mitt stipendium. Utan det kunde jag inte fortsätta studera. Dessutom hade jag bestämt mig för att inte studera på söndagar.

En dag när jag läste i Läraren och förbunden gjorde särskilt en vers stort intryck på mig. När jag läste kapitel 109 vers 7 såg jag de här orden: "Sök lärdom, ja, genom studier och även genom tro." Den versen blev nyckeln till min akademiska framgång. Med tro och flitiga studier sex dagar i veckan välsignades jag i min utbildning. Några i mina klasser undrade hur jag kunde göra så bra ifrån mig utan att studera på söndagar, som de gjorde. Det jag insåg var att genom att studera i tro kan man övervinna många svårigheter.

Jag hade en liknande upplevelse när jag hade börjat arbeta inom affärsvärlden. Jag fick ett utmärkt jobberbjudande, men det skulle troligtvis kräva att jag arbetade på söndagar. Jag hade bestämt mig för att inte arbeta på sabbatsdagen. Till slut tackade jag nej till erbjudandet. Jag kunde inte kompromissa när det gällde mitt beslut att helga sabbatsdagen. Liksom med beslutet på college välsignades jag senare med många andra arbetstillfällen som inte krävde att jag kompromissade utan lät mig ägna söndagarna åt att dyrka Herren.

När vi skapar vårt tänkta rep som sammanbinder oss med gudomliga välsignelser, lät oss då börja med en stark repsträng av tro.

Hopp: "Att uppväckas till evigt liv"

Vi hoppas på mycket: att vi ska bli beförade, att det ska gå bra för våra barn, att vi ska göra det som förväntas av oss i vårt tjänande i kyrkan, att vi ska vara friska, att vi ska ha det vi

behöver för att uppehålla livet och ta hand om våra familjer. Men varifrån kommer den högsta formen av hopp, och vart kan den leda oss?

Mormon sa: "Jag [vill] tala till er som tillhör kyrkan, som är Kristi fridsamma efterföljare och som har fått ett tillräckligt hopp varigenom ni kan gå in i Herrens vila" (Moro. 7:3).

När Mormon fortsätter med sin uppmaning till oss att bli Kristi sanna efterföljare återkommer han till ämnet hopp när han frågar: "Och vad är det ni skall hoppas på?" Sedan besvarar han den här avgörande frågan: "Se, jag säger er att ni genom Kristi försoning och hans uppståndelses kraft skall ha hopp om att kunna uppväckas till evigt liv, och detta tack vare er tro på honom enligt löftet" (Moro. 7:41).

Ett sådant hopp är inte något vanligt hopp. Det här gudomliga hoppet kommer genom Jesu Kristi försoning. Det är evigt hopp. Utan ett sådant hopp skulle vi komma till kyrkan varje vecka utan att veta att alla de här underbara välsignelserna är inom räckhåll. Genom Kristus kan vårt hopp vägleda oss tillbaka till vår himmelske Fader och till evigt liv.

I ett generalkonferenstal nyligen sa president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet: "[Fadern] lät sin Son genom sitt försoningsoffer ge oss hoppet som tröstar oss hur svår vägen hem till honom

än kan vara.”¹ Genom hoppet kan vi se välsignelserna och möjligheterna som väntar oss när vi är trofasta mot Jesu Kristi evangelium och tjänar honom av allt vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår styrka.

Låt oss med den vetskapen lägga nästa repsträng till vårt rep, som är hopp.

Kärlek: Utgjuten över sanna efterföljare

Den tredje dygden som ytterligare stärker vårt rep är kärlek. Vi börjar utveckla kärlekens gåva genom våra uppriktiga ansträngningar att efterlikna Frälsaren. Men det fulla måttet av den här gåvan får vi av Gud när vi uppriktigt söker den i bön. När vi följer honom som gav oss liv börjar vi lära oss den sanna innebörden av kärlek, som är ”Kristi rena kärlek” (Moro. 7:47).

Som Mormon lär: ”Be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare, så att ni kan bli Guds söner, så att vi, när han visar sig, skall bli lika honom” (Moroni 7:48). Som *fridsamma* efterföljare kanske vi har fått tillräckligt stor tro, men för att kunna få kärlek behöver vi bli *sanna* efterföljare. Om vi är *sanna* efterföljare blir vi mer lika Herren, vilket är syftet med våra liv.

Om vi inplanterar Kristi rena kärlek i hjärtat är det troligare att vi utövar den gudomliga egenskapen som kärlek är – för att tjäna våra medmänniskor och Gud. ”Och om en människa är saktmodig och ödmjuk i hjärtat, och genom den Helige Andens kraft bekänner att Jesus är Kristus, måste hon ha kärlek, ty om hon inte har kärlek är hon ingenting. Därför måste hon ha kärlek” (Moro. 7:44).

Nu har vi de tre viktiga strängarna till vårt rep. Låt oss se hur de samarbetar.

Alla tre samarbetar

”Därför måste det finnas tro, och om det måste finnas tro så måste det även finnas hopp, och om det måste finnas

hopp så måste det även finnas kärlek.

Och om ni inte har kärlek kan ni på intet sätt bli frälsta i Guds rike. Inte heller kan ni bli frälsta i Guds rike om ni inte har tro. Inte heller kan ni det om ni inte har något hopp” (Moro. 10:20–21).

När tro, hopp och kärlek kombineras är de inte som byggstenar för mig längre. I stället är de sammanvävda. Vi blir inte klara med att bygga tro för att sedan få hopp, eller utvecklar kärlek när vi har fått hopp. Alla tre samarbetar. Och när de blir sammanvävda hjälper de gemensamt till att forma vår karaktär och vårt vittnesbörd. ■

SLUTNOT

1. Henry B. Eyring, ”Hjälparen”, *Liahona*, maj 2015, s. 20.

ATT SKAPA ETT LYCKLIGT SLUT

Yuri Kutepov

Jag hade varit medlem i kyrkan i tio år när jag fick en bekräftelse om att jag behövde börja leta efter en livskamrat. Jag förstod läran om evigt äktenskap, och jag hade bett ivrigt om att få ett sådant äktenskap och att kunna bilda familj. Jag visste inte hur jag skulle hitta en sista dagars helig kvinna i Samara i Ryssland där jag bodde, men jag litade på att Herren skulle hjälpa mig (se 1 Ne. 3:7).

2009 blev jag inbjuden till en rad konferenser för ensamstående vuxna som skulle hållas i tio städer i Rysslandmissionen Samara. Jag hoppades att jag genom de här aktiviteterna skulle hitta min eviga livskamrat.

Jag var glad att jag kunde vara med på konferenserna som var meningsfulla på många sätt, men månaderna gick och jag hade fortfarande inte utvecklat några dejtingrelationer.

Jag började bli orolig och bad Herren hjälpa mig. Som svar fick jag tankar som varnade mig för att jag kunde frestas att skapa relationer utanför kyrkan.

Jag visste att profeterna hade lärt att vi bör sträva efter att gifta oss i templet, och jag visste att det skulle vara omöjligt att få uppleva glädjens fullhet om min fru och jag inte var eniga i vår strävan att följa Frälsaren. Jag fortsatte att be om den andliga styrkan att motstå sådana frestelser och om Herrens hjälp att kunna följa hans plan för mig.

Under tiden började jag förbereda mig för min regelbundet återkommande resa till templet i Helsingfors där jag skulle vara en vecka.

På tåget pratade jag med tre andra resenärer, bland annat en kvinna som hette Marija, som jag fick veta var ensamstående. Hon var både fysiskt och andligt attraktiv, och jag undrade

Jag hade bett om att hitta min eviga livskamrat, men jag väntade mig inte att hitta henne bredvid mig på tåget till templet!

varför jag inte hade träffat några kvinnor som hon tidigare. Jag tänkte på varningen om att jag kunde bli frestad att skapa en relation utanför kyrkan.

"Var stark", tänkte jag. "Var trofast mot dina principer. Du kommer att hitta en värdig och underbar syster i kyrkan."

Jag tänkte att jag åtminstone kunde vara en bra medlemsmissionär och berätta för henne om evangeliet och för att få lite inspiration tog jag fram Mormons bok för att läsa den. Jag undrade om hon skulle lägga märke till den. Till min förvåning utbrast Marija: "Jag tror jag vet vart du är på väg!"

Jag tittade upp och såg henne hålla sitt eget exemplar av Mormons bok. Hon var också medlem och på väg till templet.

Morgonen därpå fortsatte vi vår resa till Helsingfors med buss. Jag fick veta att Marija var från Voronezj, en stad i Rysslandmissionen Moskva Väst. Jag fattade genast tycke för henne och bad innerligt om vägledning. Som svar fick jag goda känslor i hjärtat.

"Herre, vi har bara en vecka i templet", bad jag. "Hjälp oss att lära känna varandra bättre under den här tiden."

Och det gjorde vi. Mellan sessionerna i templet gick vi på promenader, åt måltider tillsammans, gick till affären och pratade. I slutet av veckan åkte vi hem – Marija till Voronezj och jag till Samara. Men vi åkte till varandras städer för att lära känna varandra bättre, och den 14 september 2010 gifte vi oss i det nyinvidgade templet i Kiev i Ukraina.

Marija och jag bor nu i Voronezj och är lyckliga. Vi vet att det är sagor som slutar med uttrycket "och de levde lyckliga i alla sina dagar". I verkliga livet skapar vi våra egna

lyckliga slut genom att ständigt bevisa vår trofasthet mot Herren. Det gör vi genom att hålla våra tempelförbund, ständigt arbeta med att stärka vårt äktenskap och sträva efter att bli lika Jesus Kristus.

Vi är tacksamma för vårt mirakulösa möte och hoppas att vår berättelse ska tända ett hopp hos och stärka andra som söker efter sin eviga livskamrat. Andras berättelser kanske inte slutar som vår, men Marija och jag vet att oavsett vilka prövningar vi får, hör Herren våra uppriktiga böner. Han älskar var och en av oss och bryr sig om var och en av oss. Om vi låter honom så vägleder han oss och gör så att allt samverkar till vårt bästa (se L&F 90:24). ■

Författaren bor i Voronezj, Ryssland.

GUDS LYCKSA- LIGHETSKARTA

"Vi söker alla lyckan och vi försöker alla hitta vårt 'leva lyckliga i alla våra dagar'. Sanningen är den

att Gud vet hur vi ska komma dit! Och han har gjort en karta åt oss: Han vet vägen. Han är vår älskade himmelske Fader som vill vårt bästa, vår lycka. Han önskar med all en fullkomlig och ren Faders kärlek att vi ska nå vårt höga mål. Kartan är tillgänglig för alla."

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Och så levde de lyckliga i alla sina dagar", *Liahona*, maj 2010, s. 126–127.

STYRKA ATT VÄLJA

Michael Pickett

Jag blev överlycklig när en man ringde mig en dag och sa att han hade sett mig tävla och ville sponsra mig. Han skulle betala för mina kläder och proteiner och flyga mig till Europa för att tävla där. Han sa till och med att jag kunde vara med i en tidning. Kroppsbyggning var mitt stora intresse, och det här var min dröm! Det enda problemet var att jag hade skickat in mina missionspapper några dagar tidigare. Jag sa till mannen att jag skulle tänka på hans erbjudande och ringa tillbaka.

Jag stod inför det svåraste beslutet i mitt liv. För mina föräldrar var det inte ens ett alternativ att tacka ja till sponsorn. De sa: "Kanske får du en möjlighet att göra det efter din mission." Men jag kunde inte sluta tänka på det. Jag visste att jag borde gå ut som missionär och tjäna Herren, men min dröm fanns mitt framför ögonen på mig.

Jag frågade många av mina vänner vad de tyckte att jag skulle göra. Några sa att jag skulle tacka ja till sponsorn och andra sa att det var Satan som arbetade emot mig för att han inte ville att jag skulle gå ut som missionär.

En dag gav en vän mig ett citat av president Ezra Taft Benson (1899–1994): "Män och kvinnor som överlämnar sina liv åt Gud upptäcker att han kan göra mycket mer av deras liv än de själva kan. Han fördjupar deras glädje, ökar deras klarsyn, upplivar deras förstånd, *stärker deras muskler*, upplyfter deras ande, mångfaldigar deras

välsignelser, ökar deras möjligheter, tröstar deras själar, ger dem vänner och utgjuter frid."¹

Det citatet gjorde stort intryck på mig. Likaså ett skriftställe som jag läste i Mormons bok: "Och om så är att människobarnen lyder Guds befallningar ger han dem näring och stärker dem och förser dem med medel varmed de kan utföra det som han har befallt dem" (1 Ne. 17:3).

Med hjälp av citatet och skriftstället och stödet från vänner och familj bestämde jag mig för att verka som missionär och kallades till Boliviamissionen Cochabamba.

Verka som missionär eller bli professionell kroppsbyggare? Ett skriftställe och ett citat som min vän gav till mig hjälpte mig att fatta ett beslut.

Valet att gå ut som missionär var det bästa valet jag någonsin har gjort. Jag fick oräkneliga välsignelser medan jag verkade, bland annat lärde jag mig tala spanska fort.

Herren välsignade min familj också. Under missionen fick jag ett mejl från mina föräldrar där de berättade att min äldre bror gick i kyrkan för första gången på tolv år.

Senare ändrade han sitt arbetsschema så att han kunde gå varje söndag, och han satte som mål att läsa Mormons bok. Min yngre bror som hade haft det svårt ändrade också på en del i sitt liv och stärkte sin tro. Min kusin blev aktiv igen och började besöka tempel varje vecka för att utföra dop för de döda. Vi har verkligen blivit välsignade. ■

Författaren bor i Kalifornien, USA.

SLUTNOT

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson* (2014), s. 42; kursivering tillagd.

VAR EN **RIKTIG** ACTION- HJÄLTE

Charlotte Larcabal

Kyrkans tidningar

Tänk på den actionhjärte som du gillar mest. Färdiga, gå! Tänker du på någon som är äventyrlig och våghalsig som slåss mot oöverkomliga odds? Eller kanske någon som är äventyrlig och har perfekt hår? Kan du komma på någon i skrifterna?

Ta till exempel Nephi, Noa, Abish och Petrus. De slogs inte mot arméer med bara knytnävarna och vitsiga slagord, men de är vad man kan kalla *riktiga* actionhjärter. De utövade tro, litade på Gud, och satte igång! De handlade.

Undviker du att göra vissa saker därför att du inte har fått tydliga, steg-för-steg-instruktioner? Kanske finns det någon i din

Att sträva framåt är ingen publiksport. Sätt igång och gör något!

klass eller ditt kворum som inte har kommit till kyrkan. Tvekar du att kontakta honom eller henne därför att du inte vet exakt hur du ska göra? Inspiration är viktig, och vi bör alltid söka den. Men det betyder inte att vi ska sitta och vänta på ett textmeddelande från en ängel innan vi gör något bra. Vår himmelske Fader vill att du blir vän med den där personen. Han vill att vi ska sätta igång och göra något!

Tänk om Nephi, Noa, Abish och Petrus hade väntat! De hade alla svåra saker att göra. Tänk om de hade valt att sätta sig ner med något att dricka och en kaka tills de fick ytterligare instruktioner. Saker och ting skulle ha blivit mycket annorlunda då ...

Vänta och se?

"Jag skall vänta med att göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem, så jag gör inget förrän jag vet exakt vilken utväg det är" (obefintlig version av 1 Ne. 3:7).

Strax efter att Lehis familj hade lämnat sitt hem i Jerusalem befallde Herren Lehis söner att gå tillbaka och hämta plåtarna från Laban. Men så vitt vi vet gav han dem inte några tips för hur de skulle göra det. Allt Nephi och hans bröder visste var att Herren hade befallt dem att hämta plåtarna. Känns det någonsin som om du inte har en aning om hur du ska göra det som det är meningen att

du ska göra? (Kanske är det en anledning till att Laman och Lemuel klagade!) Det var upp till Nephi att använda sitt huvud och utöva tro och gå och göra. Men tänk om han hade stannat kvar och tagit det lugnt. Tänk om Nephi hade vägrat göra något förrän Gud gav honom en plan! Det var svårt att hämta plåtarna. Han och hans bröder försökte två gånger och misslyckades! Tänk om Nephi bara hade slagit sig ner, lutat sig mot Jerusalems murar och väntat på att Gud skulle tala om för honom vad han skulle göra?

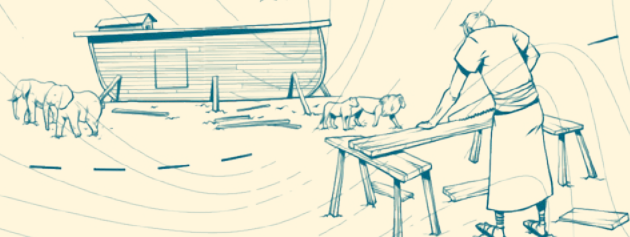
Plåtarna kanske fortfarande hade varit kvar i Labans skattkammare. Vad bra att Nephi inte väntade.

I stället följde han Anden "utan att på förhand veta vad jag skulle göra. *Ändå gick jag framåt*" (1 Ne. 4:6–7; kursivering tillagd). Han satt inte och väntade. Han lät inte det han inte visste hindra honom. Han visste att Gud skulle bereda en väg, och han hade rätt. När Nephi satte igång och gjorde något och strävade framåt vägledde och hjälpte Herren honom.

Men varför?

"Och Noa ifrågasatte allt som Herren hade befallt honom" (obefintlig version av 1 Mos. 7:5).

Ibland ger Gud exakta instruktioner. Ta Noa till exempel. När Gud befallde Noa att bygga en ark gav han Noa måtten, förklarade vilka material han skulle använda, och

gav honom en passagerarlista. Kanske har du fått sådana detaljerade instruktioner, och vi har alla fått tydligt angivna befallningar, som principerna i häftet *Vägledning för de unga*. Men tvekar du *ändå* ibland, fastän du vet exakt vad du ska göra? Frestas du ibland att ifrågasätta Herren i stället för att lyda honom?

Tänk om Noa hade hört Herren och sedan sagt: "Men varför? Jag förstår det inte." Tänk om han hade sträckt ut sig på soffan och vägrat flytta på sig förrän han förstod exakt *varför* Herren tänkte sända en översvämning, och hela tiden undrat om instruktionerna verkligen kom från Gud?

Det hade blivit översvämning, men hade det funnits någon ark? Och tänk på alla människor! Det är *verkligen* bra att Noa inte lutade sig tillbaka och ifrågasatte allting.

I stället "gjorde [han] i allt som Herren hade befallt honom" (1 Mos. 7:5). Han ifrågasatte inget. Han handlade i tro. Om frågor ställs med rätt anda kan de vara bra. De kan hjälpa oss växa och leda oss till mer sanning. Men när vi vägrar att göra något tills vi får svaren vi vill ha, kan frågor hålla oss tillbaka. Noa kanske hade frågor, men han lät dem inte hindra honom. Fastän det verkade konstigt byggde han båten på torra land, samlade alla djuren och stängde in sin familj i arken. Och när det började regna var han förmodligen mycket glad för att han hade gjort det. Noa handlade i tro, och Gud välsignade honom och hela hans familj.

Vänta och titta på?

"När hon såg att alla Lamonis tjänare hade fallit till marken ... [visste hon] att det var Guds makt. Och i tron ... att åsynen av denna syn skulle få [andra] att tro på Guds makt, väntade hon och hoppades att någon annan skulle samla folket" (obefintlig version av Alma 19:17).

Abish var en lamanitisk kvinna. Hon hade varit omvänd till Herren i många år, men eftersom hon bodde bland otroende lamaniter höll hon sin tro hemlig. När Ammon undervisade kung Lamoni om evangeliet, övervåldigades kungen och hans hushåll av Herrens kraft. Abish såg det här som ett tillfälle för hennes vänner och grannar att äntligen se

och tro på Guds kraft. Det var upp till henne att samla folket så att de kunde se miraklet.

Men tänk om hon inte hade gjort det? Efter att ha fått dölja sin tro i många år var det förmodligen lite skrämmande att springa från hus till hus och berätta för alla. Har du någon gång känt dig manad att säga något men sedan blivit nervös? Det kan vara svårt att berätta om sin tro! Tänk om Abish bara hade väntat och hoppats på att folket skulle komma dit av sig själva? Eller att någon annan skulle säga något?

Men då skulle ingen ha kommit för att se kung Lamoni och hans hushåll ligga på marken som om de var döda, eller deras mirakulösa tillfrisknande. De skulle inte ha varit där och hört kung Lamoni, drottningen och Ammon undervisa om evangeliet.

Vad bra att hon inte bara väntade. I stället *"sprang* hon ... från hus till hus och kungjorde detta för folket" (Alma 19:17; kursivering tillagd). Hon hade ett vittnesbörd om Herren, och lät inte rädslan hindra henne. Hon väntade inte på att någon annan skulle säga något. När hon fick chansen tvekade hon inte – hon sprang! Abish handlade, och Herren välsignade henne och hon fick se många av sina landsmän bli omvända till evangeliet (se Alma 19).

Lyssna på världen?

"Jesus sade: 'Kom!' Petrus satte sig ner i båten, han gick inte på vattnet fram till Jesus" (obefintlig version av Matt. 14:29).

Som fiskare visste Petrus mycket om båtar. Petrus visste till exempel att när det stormar på sjön så stannar man i båten. Han visste att om man gick ner i vattnet så skulle man genast sjunka. Kan du föreställa dig vad han måste ha tänkt när han såg Kristus gå på vattnet?

Men tänk om han hade stannat kvar i båten. Alla vet att man inte kan gå på vattnet. Tänk om Petrus hade fokuserat på vad världen "visste". Ibland verkar Kristi och hans profeters undervisning motsäga det som världen säger. Och världen är övertygande och lätt att lyssna på. Tänk om Petrus hade sagt till Kristus att det var ovetenskapligt eller

ologiskt att gå på vattnet. Tänk om Petrus hade varit för rädd för att kliva ner och gå fram till Kristus.

Han skulle ha gått miste om en otrolig upplevelse tillsammans med Mästaren. Han skulle ha gått miste om en chans att stärka sin tro, och han kanske hade tvivlat i framtiden när han behövde styrka. Det var bra att Petrus inte stannade kvar i båten. Trots vågorna, stormen och hans upplevelser till sjöss ville Petrus kliva ut ur båten och gå till Kristus. Trots allt som världen "visste", gick Petrus på vattnet. Också när han började tvivla var Kristus där och fångade upp honom (se Matt. 14:28–31).

Jag? En actionhjälte?

Du sändes hit för att vara actionhjälte i ditt eget äventyrliga liv! Det innebär inte att du hoppar från exploderande byggnader eller kör flyktbilar varje dag. Det betyder att du gör val, handlar och strävar framåt.

Herren lär att vi "skall verka med iver för en god sak". Han säger inte exakt vad den goda saken är utan vill i stället att vi ska "göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet" (L&F 58:27). Det innebär att han litar på att du fattar egna beslut och bestämmer dig för hur du ska åstadkomma rättfärdighet. Ofta kommer hjälpen när vi har utövat tro och tagit de första stegen.

Herren är alltid där och vägleder oss när vi behöver det, men om du vägrar att handla och sträva framåt på egen hand och förväntar dig att Gud säger till dig precis allt som du ska göra, blir du "en lat och oförståndig tjänare" (se L&F 58:26). Och vem vill vara en lat tjänare när man kan vara actionhjälte? ■

Jag har svårt för att studera skrifterna. Varför är det så viktigt att studera dem?

Av årets tema för veckoträffarna har du lärt dig hur man "sträva[r] framåt med ståndaktighet i Kristus" (2 Ne. 31:20). Det här skriftstället lär att ett sätt att sträva framåt är att "[mätta sig] med Kristi ord". Varför är det viktigt? Här är några exempel på hur vi får hjälp att sträva framåt genom att studera skrifterna:

- President Thomas S. Monson har sagt att "om du studerar skrifterna flitigt så ökar din förmåga att undvika frestelser och ta emot den Helige Andens ledning i allt du gör" (se "Var ditt bästa jag", *Liahona*, maj 2009, s. 68).
- Du kan få ett vittnesbörd och stärka din tro när du studerar skrifterna under bön. Speciellt genom att studera Mormons bok och få ett vittnesbörd om att den är sann kan du veta att Jesus är Kristus, att Joseph Smith var en profet och att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är sann. (Du kan lära dig mer om de här löftena i inledningen till Mormons bok.)
- Du kan få inspiration och svar på dina frågor genom skrifterna. När Gud kommunicerar med dig genom skrifterna och genom sin Ande kan du få ett starkare självförtroende och styrka att sträva framåt genom alla svårigheter du ställs inför.
- Kanske den viktigaste anledningen till att studera skrifterna är att de undervisar om Jesus Kristus och hur du kan följa hans exempel och undervisning. Genom att följa principerna du läser om får du hjälp att bli mer lik Frälsaren.

Svar på mina frågor

Om jag har frågor vet jag att jag kan vända mig till skrifterna och få svar. De är Herrens ord, och hans lära ändras aldrig. Jag vet att oavsett vilka svårigheter jag än ställs inför så finns skrifterna där för mig med svar. De besvarar också frågor om kyrkans ställningstagande angående många ämnen. Jag vet att om jag läser skrifterna noga så hjälper det mig att ha Anden hos mig, och den hjälper mig att skilja på rätt och fel.

Emily A., 17 år, Washington, USA

Mina bördor blev lätta

Ett skolår började jag känna mig nedtyngd av livets påfrestningar.

Under en av de stressiga dagarna bad jag och läste Mormons bok i tio minuter. När jag läste kände jag en otrolig värme fylla hjärtat. Jag kände mig älskad, upplyft och glad trots mina provningar. Jag kände en otrolig frid som jag aldrig hade känt förut. Tack vare den här upplevelsen förstod jag äntligen vad Frälsaren menade när han sa: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er" (Joh. 14:27). Under de följande veckorna hade jag den här upplevelsen flera gånger, och den hjälpte mig att sträva framåt genom mina svårigheter.

Chloe K., 18 år, Wisconsin, USA

Kraften att förändra sig

Tidigare hade jag egentligen inget vittnesbörd om Mormons bok, men

när jag uppriktigt bad om vägledning från den Helige Anden fick jag så goda känslor om Mormons bok. Jag hade redan en önskan att få veta om boken var sann, så jag började läsa och studera den under bön. Rad på rad, bud på bud fick jag uppenbarelse om att boken är sann (se 2 Ne. 28:30). Jag älskar Mormons bok. Jag samlar undervisningen i hjärtat som jag får när jag studerar. Mormons bok har en kraft som kan hjälpa oss att förändra oss till det bättre.

Ariel Candawan T., 18 år, Filippinerna

Guds kärlek

Genom kraften, exemplet och undervisningen i skrifterna har jag kunnat vara lyhörd för den Helige Anden. Skrifterna har en gudomlig kraft varigenom Gud kan vägleda och undervisa oss. Så när du än känner dig ensam eller övergiven kan du läsa skrifterna. Kom sedan ihåg att din Fader i himlen bevarade dem särskilt till dig så att du kan veta att han älskar dig.

Scott H., 19 år, Wisconsin, USA

Godhet och ljus

Jag började läsa Mormons bok för första gången när jag blev bikupsflicka. Jag läste den från pärm till pärm och trodde att det var allt. Men jag hade verkligen fel. Det kändes som om det fattades något i mitt liv. Så jag bestämde mig för att börja läsa den igen, och vara mer uppmärksam den här gången. När jag gjorde det

fylldes livet med det ljus som hade dämpats sedan jag blev klar med den sist. Jag förstod mer och började verkligen älska den. Läs den hela tiden, så kan du vara säker på att ditt liv fylls med godhet och ljus.

Kellie M., 15 år, Utah, USA

Övervinna frestelser

När jag studerar skrifterna så hjälper det mig att följa evangeliet i skolan. Jag har precis börjat på högstadiet och det finns mycket som inte är bra och många frestelser. När jag har svårt att stå emot frestelser försöker jag läsa berättelser i skrifterna för att få svar på mina problem. Det hjälper mig att undvika frestelser och vända mig till evangeliet.

Blake C., 12 år, Idaho, USA

Kraft från skriften

Det här är första gången jag försöker läsa Mormons bok. Mina favoritkapitel är 2 Nephi 25–33. Hittills har de stärkt mig mest. Primärsången "Kraft från

EN KÄLLA TILL KUNSKAP

"Vi bör hungra och törsta varje dag efter andlig kunskap. En sådan personlig vana grundas på studier, begrundan och böner. Ibland kanske vi frestas att tänka: 'Jag behöver inte studera skrifterna i dag, jag har redan läst alla' ...

Men evangeliet är en källa till kunskap som aldrig sinar. Det finns alltid något nytt att lära och känna ... i varje skriftställe."

Biskop Gérald Caussé, presiderande biskop, "Tycker ni fortfarande att det är underbart?" Liahona, maj 2015, s. 99–100.

skriften" har aldrig varit mer riktig för mig. Jag vittnar om att Mormons bok är sann och vill starkt uppmana dig att studera den varje dag.

Sariah J., 13 år, Arizona, USA

NÄSTA FRÅGA

"Jag har bett om något viktigt men jag vet inte om jag har fått något svar. Hur kan jag känna igen svaret?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 januari 2017, till liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Ta med följande information: 1) Fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Ge mer än julklappar

Vilken slags givare vill du vara?

Emmaline R. Wilson

Julen handlar om Frälsaren Jesus Kristus och om givandets anda. Det kan vara jättebra att ge och ta emot julklappar, men kom ihåg att vi kan ge så mycket mer än bara fysiska gåvor. Varje dag kan vi ge av vår tid, våra talanger och vår vänlighet – och de är bara några av de meningsfulla sätt vi kan tjäna på. Så hur bra är du på att fokusera på osjälviskt givande? Gör det här testet för att ta reda på det.

1

Du gör dig i ordning för skolan. Din mamma ber dig att komma och äta frukost, och hon har tagit sig tid att laga din favoritfrukost. Vad gör du?

- A)** Ropar: "Jag är inte klar än!" och tar sedan god tid på dig, äter frukost sent och missar bussen så att hon måste köra dig till skolan.
- B)** Äter frukost snabbt och rusar ut genom dörren. Hon gör ju alltid sådant – det är sådant som mammor gör.
- C)** Tackar din mamma, skyndar dig att bli färdig och tar dig tid att äta tillsammans med familjen.

2

Klockan är 10 och din lärare ska just dela ut ett prov. Du känner inte personen som sitter bredvid dig så väl, men du märker att hon letar febrilt efter något i sin ryggsäck. Vad gör du?

A) Struntar i henne. Du är också stressad och behöver ögna igenom det sista inför provet.

B) Önskar henne lycka till.

C) Frågar henne om hon letar efter något. När du hör att hon behöver en penna ger du henne en av dina. "Behåll den", säger du med ett leende.

3

Efter skolan har någon i ditt fotbollslag svårt att passa bollen på rätt sätt – din specialitet. Han kommer fram till dig efter träningen och frågar om du kan hjälpa honom. Vad säger du?

A) Talar om för honom att du är alltför upptagen. Kanske en annan dag.

B) Går motvilligt med på det, passar bollen fram och tillbaka några gånger och ger honom något tips innan du skyndar iväg för att vara med dina vänner.

C) Tillbringar flera minuter med att ge tips och bestämmer en tid när ni kan träna tillsammans.

4

Klockan halv sex släpper din mamma av dig vid affären där du ska köpa en julklapp åt din syster. Vad köper du?

A) Det är lätt. Du går raka spåret till den nya basketbollen du har haft ögonen på i flera månader. ... Hon kommer förmodligen att gilla den också, eller hur?

B) Väljer det billigaste på hennes lista. Hon blir inte besviken och det kostar inte mycket.

C) Hittar den nyaste boken av hennes favoritförfattare. Du kan knappt bärga dig tills du får se hennes glada min när hon öppnar paketet!

Det är dags att lägga sig och du är jättetrött. Men du har inte läst skrifterna än. Vad gör du?

A) Räknar det du läste på söndagen i stället.

B) När du letar efter skrifterna ser du din favoritbok. Trettio minuter senare kommer du ihåg skrifterna och skyndar dig att läsa ett kort stycke innan du släcker.

C) Ser både skrifterna och favoritboken, men du bestämmer dig för att ge första prioritet åt din himmelske Fader och säger snabbt en bön innan du börjar läsa. Du skriver ner några av dina tankar medan du studerar, och du tackar honom igen innan du går och lägger dig.

RESULTAT!

Om du svarade **A)** mest kan du behöva fokusera mer på andra. Kom ihåg att genom att ge och tjäna andra blir alla inblandade gladare (se Matt. 25:34–46).

Om du svarade **B)** mest, tänk på att ge lika frikostigt som du har fått (se Matt. 10:8). Tänk på att när du ger villigare så kan du känna ännu större glädje.

Om du svarade **C)** mest, fortsätt så! Genom dina handlingar visar du julens sanna anda.

Fundera över hur du kan ge gåvor från hjärtat till personerna omkring dig den här julen. Oavsett vilka talanger du har kan du hitta ett sätt att visa din kärlek och uppskattning för andra, både genom gåvorna du ger, och hur du ger dem varje dag. Att ge blir en välsignelse och inte en syssla när vi förstår att när vi tjänar andra så tjänar vi egentligen vår himmelske Fader (se Mosiah 2:17). ■

Författaren bor i Utah, USA.

GE FRITT

"Jag ber att vi ska beröras av andras känslor, att vi ska ge utan att känna tvång eller önska få något i gengäld, och att uppoffringen blir angenäm när vi värdesätter glädjen den ger någon annan."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Förbered gåvor till din framtida familj", *Liahona*, jan. 2014, s. 49.

Missionärshjälpen

JAG BEHÖVDE

Jag är medlem i kyrkan, men jag behövde missionärerna också.

Gabriel Costa Silva

När jag hade fyllt 17 var alla mina vänner borta. De hade flyttat långt bort, verkade som missionärer eller hade bara slutat att vara mina vänner. Jag kände mig ensam fastän jag hade min familj. Jag kände inte att jag hade något stöd utanför hemmet och kände inte att jag passade in hos andra fastän jag försökte.

En dag kom de nya missionärerna i vår församling hem till oss för att presentera sig. De frågade hur de kunde vara till hjälp. Jag brydde mig inte om vad de sa för jag tänkte bara på hur ledsen och ensam jag var. Sedan sa missionärerna att de skulle uppskatta om jag hjälpte dem att hålla några av deras lektioner. Jag var förbluffad! Varför bad de någon om hjälp som uppenbarligen inte var känslomässigt stabil?

Jag sa ja ändå och följde med dem på några lektioner. Missionärerna hjälpte inte bara personerna de undervisade utan hade också ett gott inflytande på mig.

När en av äldsterna förflyttades insåg jag att mitt liv hade blivit bättre sedan jag började tillbringa tid med missionärerna. Jag hade mycket

gemensamt med nästa äldste som kom till området och jag fortsatte att tillbringa tid med missionärerna. De uppmuntrade, undervisade och stöttade mig. De hjälpte mig att må bättre de dagar när jag hade det svårt. Trots

språkbarriären och deras hektiska schema ansträngde missionärerna sig för att hjälpa mig. Missionärerna hjälpte mig inse att jag inte var ensam. Vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus vakade över mig och hjälpte mig genom andra.

När den nya äldsten gav sig av tackade jag honom för att han hade varit ett redskap i Herrens händer för att rädda mig. Jag är tacksam för att han kom till just den missionen eftersom han var till välsignelse för mig.

Innan det här hände hade jag nästan ingen önskan att gå ut som missionär, men när jag iakttog de här missionärerna stärktes min önskan att göra det. Jag ska snart åka ut som missionär och jag hoppas att jag kan ge mitt allt för Herren, som missionärerna gjorde.

Innan de där första missionärerna kom hem till mig minns jag att jag kände mig ensam en kväll och bad. Jag bad Gud av hela mitt hjärta att sända bara en vän som kunde hjälpa och stötta mig. Herren besvarade min bön på ett oväntat sätt – genom att sända missionärerna. Jag vet att Jesus Kristus lever och att missionärerna är hans tjänare. ■

Författaren bor i São Paulo, Brasilien.

DRÖJ INTE

Herdarna hörde budskapet och "skyndade
i väg" till Jesus. Det kan du också göra.

(Se Luk. 2:15-16.)

**President
Dieter F. Uchtdorf**
andre rådgivare i
första presidentskapet

HUR MAN HAR TÅLAMOD

Det kan vara svårt att vänta. Både barn och vuxna vet det. Vi lever i en värld som erbjuder snabbmat, snabbmeddelanden, filmer On Demand och omedelbara svar på de trivialaste eller djupaste frågor. Vi tycker inte om att vänta. Det finns till och med de som känner blodtrycket stiga när deras kassakö i butiken rör sig långsammare än den intill.

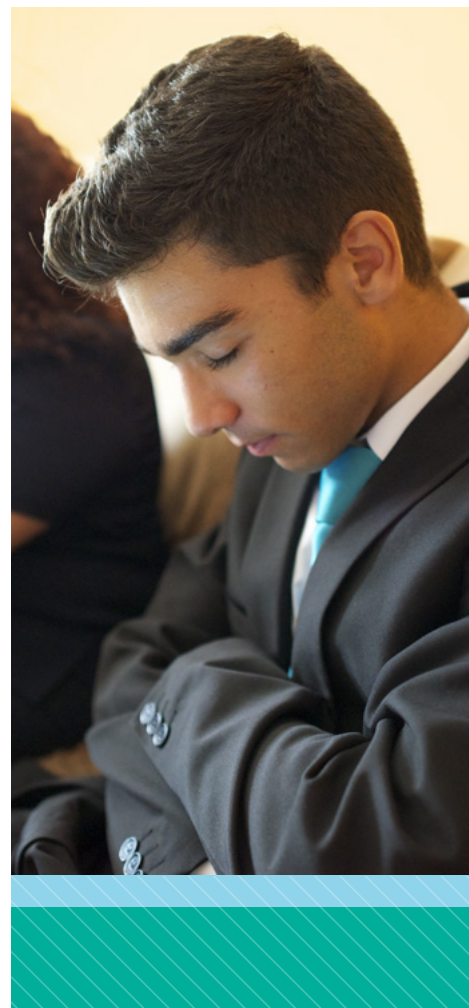
Tålmod – **förmågan att lägga våra önskningar åt sidan en stund** – är en dyrbar och ovanlig dygd. Vi vill ha det vi vill ha och vi vill ha det nu. Följaktligen kan tålmodet som begrepp verka otrevligt och ibland bittert.

Likväl kan vi inte behaga Gud utan tålmod – vi kan inte bli fullkomliga. Förvisso är tålmod en renande process som förädlar förståndet, fördjupar lyckan, fokuserar handlingen och inger hopp om frid.

Tålmod är inte bara att vänta. Tålmod är varken passiv

uppgivenhet eller underlåtelse att handla på grund av rädsla. Tålmod innebär att **aktivt vänta** och **uthärda**. Det innebär att hålla sig till något och göra allt vi kan – att arbeta, hoppas och utöva tro, att genomgå svårigheter med själsstyrka, även när hjärtats önskningar låter vänta på sig. Tålmod är inte bara att uthärda, utan att **uthärda väl!** Tålmod innebär att man håller sig till något ända till slutet. Det innebär att man väntar med omedelbar tillfredsställelse till förmån för framtida välsignelser. Det innebär att man tyglar sin vrede och håller tillbaka ovänliga ord. Det innebär att man motstår det onda, även när det verkar göra andra rika.

Tålmod innebär att acceptera det som inte kan förändras och möta det med mod, god min och tro. Det innebär att vara ”villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på [oss], alldeles som ett barn

underkastar sig sin far” [Mosiah 3:19]. I slutändan innebär tålmod att man är **”fast och ståndaktig och orubblig i att lyda Herrens befallningar”** (1 Ne. 2:10) varje timma varje dag, även då det är svårt att vara det.

I grund och botten handlar tålmodet om detta: håll buden, förtrösta på Gud vår himmelske Fader, tjäna honom i mildhet och kristuslik kärlek, utöva tro och hopp på Frälsaren och ge aldrig upp. Det vi lär oss av tålmodet utvecklar vår karaktär, lyfter våra liv och förhöjer vår lycka. Det hjälper oss att bli trofasta lärjungar till vår Mästare, Jesus Kristus. ■

Från ett tal under generalkonferensen i april 2010.

En annorlunda jul

Det skulle bli svårt att inte få träffa mamma, men julen kunde ändå bli bra.

Det var nästan jul, men Diego tyckte inte att det var så spännande. Det här var den första julen efter att hans föräldrar hade skilt sig. Och inget kändes som förut. Han och hans bror Samuel skulle inte ens få träffa mamma den här julen.

"Allt är annorlunda!" sa Diego till pappa.

"Jag vet." Pappas ögon var ledsna. "Ibland förändras saker och ting innan det blir bättre." Han var tyst en stund och log sedan. "Julen *blir* annorlunda i år, men det betyder inte att vi inte kan ha roligt. Vi ska fortfarande fira Frälsarens födelse."

Diego nickade. Det skulle bli svårt att inte få träffa mamma, men julen *kunde* ändå bli bra, precis som pappa sa. Diego ville hjälpa till att göra julen glad.

Han gick in på sitt rum och funderade. Ibland gjorde de ett serviceprojekt tillsammans som familj. Vad kunde de göra den här julen?

Diego tittade sig omkring i rummet. Han såg en leksaksbil som han inte lekte med längre.

Han tog upp den och snurrade på hjulen. Den fungerade fortfarande jättebra. Kanske han och pappa och Samuel kunde ge några

Jane McBride Choate

Baserad på en sann berättelse

leksaker till barn som inte hade några! Han hittade några andra leksaker och lade dem i en stor påse tillsammans med bilen.

När Diego var klar tog han påsen till Samuels rum. "Kan jag hjälpa till att städa ditt rum?" frågade han. "Det är en överraskning till pappa."

Samuel tittade upp från teckningen som han ritade. "Visst."

Pojkarna städade Samuels rum tillsammans. Diego berättade för honom om planen. De hittade några

leksaker som Samuel inte lekte med och lade dem i påsen.

När de var klara bar de ner påsen till nedervåningen. "Pappa", sa Diego, "vi hittade några leksaker som vi inte leker med längre. Kan vi ge dem till barn som inte har några leksaker?"

Pappa såg överraskad och glad ut. "Det är en jättebra idé! Vi tar dem till härbärgets för hemlösa i eftermiddag."

Det var roligt att besöka härbärgets. Diego och Samuel lekte med några av barnen medan pappa pratade med vuxna.

På hemvägen frågade pappa vad mer de kunde göra för att julen skulle bli speciell.

"Förra julen gjorde vi godsaker till grannarna", sa Diego.

"Det kan vi göra", sa pappa. "Vi åker och köper sådant som vi behöver för att baka kakor."

Samuel tyckte att kakorna var en *jättebra* idé.

Pojkarna hjälpte pappa att handla ingredienserna i affären. Hemma gjorde de deg och tryckte i stjärn- och

julgransformar. Diego och Samuel smetade gul och grön glasyr på kakorna. Sedan tog de små påsar med kakor till sina grannar.

I slutet av dagen var Diego trött men glad. Han och Samuel och pappa hade gjort saker tillsammans som familj och hjälpt andra. Pappa hade rätt. Julen var annorlunda, men den var ändå bra. ■

Författaren bor i Colorado, USA.

ÄR ETT EXEMPEL

Min pappa går inte i kyrkan, men jag försöker hålla buden när jag är hemma hos honom genom mitt exempel på hur jag följer Jesu Kristi evangelium.

Dashel P., 6 år, Colorado, USA

BARN SOM STÅR FÖR SIN TRO

VÄLSIGNELSER från BLESSY

Jag bor i Indien med min familj. Jag fick planera en speciell julaktivitet i skolan och berätta för mina vänner om evangeliet!

1

UNGA MISSIONÄRER

Mina primärledare säger att vi ska vara missionärer. Ibland frågar jag mina vänner om de vill komma till kyrkan. För det mesta säger de nej. Jag tänkte att jag kanske var för ung för att vara missionär.

2

EN FAMILJEUTMANING

Sedan när vi hade hemafton uppmanade pappa oss att bjuda med en person till kyrkan varje månad. Jag ville göra det, men det var svårt! Jag bad pappa om hjälp. Han sa att jag kunde be. Så jag gjorde det.

HEJ!
Jag heter
Blessy!

3

IDÉN

Nästa dag i skolan frågade rektorn efter idéer till skolans julaktivitet. Jag fick en jättebra idé! Jag sa att alla barn i primäråldern kunde komma och besöka min kyrka. Hon ringde mina föräldrar, och de planerade aktiviteten med biskopen. Våra primärledare och missionärerna hjälpte också till.

4

EN SPÄNNANDE DAG

Snart var dagen inne. Jag var nervös och glad på samma gång. När pappa och jag kom fram till skolan såg jag att alla var där och redo att sätta igång. Nästan 500 elever och lärare kom!

5

TILLSAMMANS I KYRKAN

I kyrkan tittade vi på en video om Jesu Kristi födelse. De unga vuxna och missionärerna sjöng julsånger. Biskopen och pappa höll tal om hur Jesus älskar barn och om att vi ska älska varandra. Jag höll ett tal om julen. Alla hade jätteroligt! Rektorn och läraren ställde till och med frågor till missionärerna.

BLESSYS TIPS FÖR HUR MAN KAN STÅ FÖR SIN TRO

- Be Herren om hjälp.
- Bjud in personer till kyrkan även om du tror att de ska säga nej.
- Kom ihåg att din himmelske Fader hjälper dig.

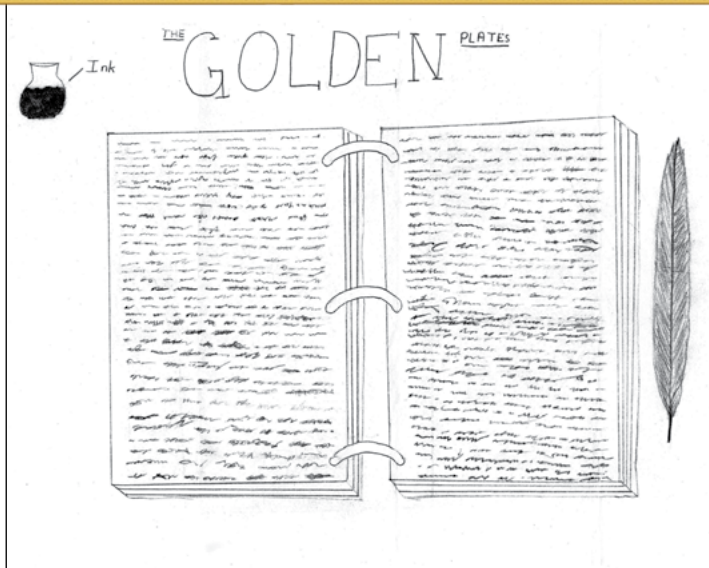
Moronis uppmaning

När Moronis far Mormon hade dött skrev Moroni på guldplåtarna. Han skrev om prästadömet, sakramentet och dopet. Han uppmanade oss att läsa Mormons bok och fråga vår himmelske Fader om den är sann. Om vi ber och lyssnar efter svaret kan den Helige Anden tala om för oss att den är sann. Moroni grävde ner plåtarna i marken för att de skulle vara skyddade.

Jag har läst skrifterna med pappa varje dag. Det hjälper mig att få ett vittnesbörd. Jag ger inte upp.

**Spencer P., 10 år,
Wisconsin, USA**

"Guldplåtarna", Jacob D., 11 år, Nova Scotia, Kanada

Klipp ut, vik och spara det här utmaningskortet!

Jag kan följa uppmaningen!

- ☐ Lär dig Moroni 10:5 utantill.
- ☐ Följ Moronis uppmaning! Be den Helige Anden hjälpa dig veta att Mormons bok är sann.
- ☐ Gå till scripturestories.lds.org för att se videoerna 53–54 i serien Book of Mormon stories.
- ☐ Den här månaden ska jag ...

Månadens skriftställen

När du har läst ett skriftställe färgar du motsvarande numrerade fält på bilden av julkrubban!

- 1 1 Nephi 11:14–28
- 2 2 Nephi 19:6
- 3 Mosiah 15:1–4
- 4 Alma 5:48
- 5 3 Nephi 9:15
- 6 Matteus 1:19–25
- 7 Matteus 2:7–11
- 8 Lukas 1:27–31

Tänk dig ett stall

När Maria och Josef färdades till Betlehem var ett stall med djur den enda platsen de kunde hitta att bo på. Jesus Kristus föddes i stallet och lades i en krubba. Herdar och vise män följde en stjärna för att hitta Jesus. Nephiterna såg också den här stjärnan och visste att Jesus var född. Vi firar julen för att minnas hans födelse. ■

Äldste
Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas
kvorum

Hur kan jag känna mig närmare Frälsaren?

Vi kan se bilden framför oss av
stallet i Betlehem där han föddes.

Vi kan minnas honom
när vi tar sakramentet.

Vi kan minnas hur
han led för oss så att
vi kan bli förlåtna.

Vi kan veta att Frälsaren
är nära oss hela tiden.

Från "Så att jag kan dra alla människor
till mig", Liahona, maj 2016, s. 39–42.

Kort med särskilda vittnen

Använd de här korten för att lära dig mer om medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum. Du kan också kopiera korten och göra ett minnespel. Du kan skriva ut fler exemplar på liahona.lds.org.

President Russell M. Nelson <i>i de tolv apostlarnas kvorum</i> • Var hjärtkirurg • Verkade som läkare i amerikanska armén i Korea och Japan • Har tio barn – nio flickor och en pojke 	President Dieter F. Uchtdorf <i>andré rådgivare i första presidentskapet</i> • Flydde undan kriget till Västtyskland med sin familj • Var pilot vid ett flygbolag • Tycker om att åka skidor med sina barn och barnbarn 	President Henry B. Eyring <i>förste rådgivare i första presidentskapet</i> • Spelade basket på high school • Lärde sig fysik av sin pappa på deras svarta tavla i källaren • Var rektor för Ricks College, nuvarande BYU-Idaho 	President Thomas S. Monson <i>16:e presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga</i> • Kallades när han var 22 år att verka som biskop i en församling med många änkor • Arbetade med publicering och tryck av tidningar • Var missions-president i Kanada
Äldste Jeffrey R. Holland <i>i de tolv apostlarnas kvorum</i> • Var missionskamrat med äldste Cook i England • Arbetade för kyrkans utbildningssystem • Var rektor för Brigham Young University 	Äldste Robert D. Hales <i>i de tolv apostlarnas kvorum</i> • Växte upp i New York i USA • Var kastare för skolans basebollag • Var stridspilot i USA:s flygvapen 	Äldste M. Russell Ballard <i>i de tolv apostlarnas kvorum</i> • Fick smeknamnet "biskopen" på college på grund av sina höga normer • Hade en bilafför • Uppmanar medlemmar att vara missionärer 	Äldste Dallin H. Oaks <i>i de tolv apostlarnas kvorum</i> • Städdade på en radioparationsverkstad som sitt första jobb • Blev advokat och domare vid Utahs högsta domstol • Var rektor för Brigham Young University

	För att läsa fler berättelser om profeter och apostlar, gå till lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets		
			
			
			

Äldste Neil L. Andersen <i>i de tolv apostlarnas kворum</i> • Växte upp på en mjölk-gård i Idaho i USA • Verkade som missionär och missionspresident i Frankrike • Hjälpte till att starta upp mormon.org 	Äldste D. Todd Christofferson <i>i de tolv apostlarnas kворum</i> • Bakade bröd till sin familj när han växte upp • Deltog i skådespelet Hill Cumorah Pageant som tonåring • Verkade som missionär i Argentina med äldste Scott som missions-president 	Äldste Quentin L. Cook <i>i de tolv apostlarnas kворum</i> • Fick ett vittnesbörd efter att ha bett med sin äldre bror • Var eleverådsrepresen-tant på högskolan, med sin blivande fru Mary som vice president • Verkade som ledare för kyrkan i Filippinerna och Stillhavs-området 	Äldste David A. Bednar <i>i de tolv apostlarnas kворum</i> • Var quarterback i sitt lag i amerikansk fotboll på high school • Döpte sin pappa in i kyrkan efter att ha verkat som missionär • Var rektor för Ricks College, nuvarande BYU-Idaho
Äldste Dale G. Renlund <i>i de tolv apostlarnas kворum</i> • Hans mellannamn Gunnar betyder "modig soldat" • Bodde i Sverige när han var tonåring • Arbetade som hjärtläkare 	Äldste Gary E. Stevenson <i>i de tolv apostlarnas kворum</i> • Verkade som missionär och missionspresident i Japan • Startade ett företag som tillverkade sportutrustning • Verkade som biskop över hela kyrkan 	Äldste Ronald A. Rasband <i>i de tolv apostlarnas kворum</i> • Var missionspresident i staden New York i USA • "Det är människorna som är viktigast" är hans motto • Invigde kyrkans första möteshus i Tjeckien 	

VÅR SIDA

Av Daniela M., 9 år, Cortés, Honduras

"Ett barn är fött", av Sophia M., 7 år, Cortés, Honduras

Av Lohan B., 9 år, São Paulo, Brasilien

Varje dag lyssnar Paola på en CD med primärsånger och hon har lärt sig flera sånger. Hon tycker mycket om "Lyss till profeten". Hon gillar också att läsa Mormons boks berättelser med sin mamma. Nyligen besökte hon några av sina släktingar och berättade för dem om Ammon och lamaniterna.

Paola C., 3 år, Oaxaca, Mexiko

Primärbarn i Rom i Italien gjorde en julgran av sina hjälpande händer.

Moronis speciella löfte

Mormon hade en son som hette Moroni. När Mormon hade dött skrev Moroni på guldplåtarna.

Moroni skrev ner sakramentsbönerna. Han skrev att allt gott kommer från Gud.

Moroni skrev att Jesus
älskar alla barnen. Han
sa att vi kan be om att
ha kärlek i våra hjärtan.

Moroni gav ett speciellt
löfte. Han skrev att om vi
läser Mormons bok och
frågar Gud så ska den
Helige Anden tala om för
oss att den är sann. Sedan
grävde Moroni ner plåtarna
i kullen Cumorah för att de
skulle vara skyddade.

Många år senare kom Moroni till jorden som en ängel. Han visade Joseph Smith var guldplåtarna var nergrävda. Gud välsignade Joseph med kraften att översätta orden på plåtarna. I dag kan vi läsa Moronis ord i Mormons bok! ■

Jag älskar min familj

**Äldste
Jeffrey R. Holland**
i de tolv apostlarnas
kvorum

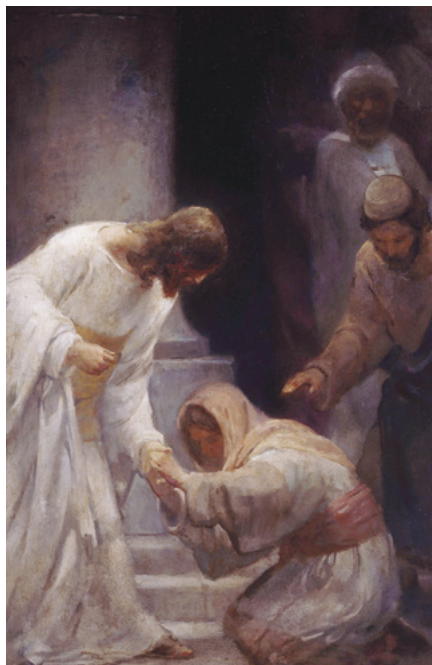
GUDS SANNA NATUR

Jesus Kristus var den fullkomliga manifestationen av den fullkomlige Faderns omsorg.

Efter att generationer av profeter försökt undervisa den mänskliga familjen om Faderns vilja och sätt, oftast inte med någon större framgång, sände Gud i ett sista försök att få oss att lära känna honom, sin enfödde och fullkomlige Son, skapad i hans exakta likhet och avbild, till att leva och verka bland dödliga människor i livets stränga vardag.

Att komma till jorden med ett sådant ansvar, att representera Elohim – att tala som han skulle ha talat, att döma och tjäna, älska och varna, visa tålmod och förlåta som han skulle ha gjort – detta är en plikt så överväldigande att varken ni eller jag kan fatta en sådan sak. Men Jesus förstod, och med den lojalitet och beslutsamhet som är betecknande för ett gudomligt barn, utträttade han det. När så lovorden och äran började komma, riktade han ödmjukt all lovprisning mot Fadern.

”Gärningarna är [Faderns] verk”, sa han uppriktigt. ”Sonen kan inte göra

något av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra. Ty vad Fadern gör, det gör Sonen” [Joh. 14:10; Joh. 5:19]. Vid ett annat tillfälle sa han: ”Jag talar vad jag har sett hos min Fader” [Joh. 8:38]. ...

En del människor i dagens värld lider av en beklämmande missuppfattning om [Gud vår evige Fader]. Bland dessa människor finns det en tendens att känna sig fjärran från Fadern, även främmande för honom, om de överhuvudtaget tror på honom alls. ... Genom en felläsning (och i vissa fall säkert en felöversättning) av Bibeln, anser dessa att Gud Fadern och Jesus Kristus, hans Son,

har mycket olika uppgifter, fastän Guds Son är densamme i både Gamla och Nya testamentet, där han alltid handlar under Faderns vägledning, som själv är densamme ”i går, i dag och i evighet”¹.

När Kristus mättade de hungriga, botade de sjuka, tillrättavisade hycklare, vädjade till människorna att tro – visade han oss Fadern, han som är ”barmhärtig och nåderik, inte snar till ilska, tålmodig och full av godhet”². Kristus förkunnade under sitt liv, och än mer i döden, att ”detta är *Guds* barmhärtighet som jag visar er, liksom min egen”. I den fullkomlige Sonens manifestation av den fullkomlige Faderns omsorg, i deras ömsesidiga lidande och delade sorg för allas våra synder och sorger, ser vi till sist innebörden i orden: ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom” [Joh. 3:16–17]. ■

Från ”Guds storhet”, Liahona, nov. 2003, s. 70–73.

SLUTNOTER

1. Till exempel 1 Nephi 10:18; 2 Nephi 27:23; Moroni 10:19; Läran och förbunden 20:12.
2. *Lectures on Faith* (1985), s. 42.

INSIKTER

Familjen: Ett celestialt mönster

”Familjer är inte bara till för att få saker och ting att fungera smidigare här på jorden, och som vi kastar bort när vi kommer till himlen. Snarare är de himlens *ordning*. De är ett eko av ett himmelskt mönster och en avbild av Guds eviga familj.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Beröm till er som värnar om familjen”, *Liahona*, maj 2016, s. 77.

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

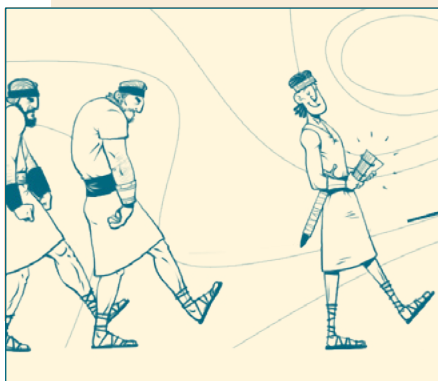
Tro, hopp och kärlek: Sammanvävda dygder

Vi staplar inte tro ovanpå hopp, som staplas ovanpå kärlek, som med byggstenar – de här viktiga dygderna måste vävas samman i våra liv för att hjälpa oss bli Frälsarens sanna efterföljare.

s. 44

FÖR UNGDOMAR

VAR EN **RIKTIG** ACTIONHJÄLTE

s. 52

Tänk dig för ett ögonblick att de forntida profeterna inte hade varit så lydiga som de faktiskt var. Turligt nog för oss satt de inte bara och hängde. I stället handlade de – som superhjältar gör. Det kan du också göra.

FÖR BARN

En annorlunda jul

s. 64

Diego visste inte om julen utan mamma skulle bli som förut, men sedan fick han en idé som gjorde julen bättre för andra!

Räck ut en hand den här särskilda tiden på året

Äldste Paul V. Johnson

Förste rådgivare i presidentskapet för området Europa

President Thomas S. Monson har sagt: "Det finns inget bättre tillfälle än nu, just den här julen, att åter hänge oss åt de principer som Jesus Kristus undervisade om. Det är tid att älska Herren vår Gud av hela vårt hjärta – och vår nästa som oss själva."¹ Frälsaren levde för att tjäna

andra, och julen är ett perfekt tillfälle för oss att tjäna andra.

President Monson sa också: "Mina bröder och systrar, vi finner inte julens sanna glädje genom att jäkta hit och dit för att få mer gjort eller genom att köpa obligatoriska klappar. Sann glädje kommer när vi visar den kärlek och medkänsla som världens Fräsare inspirerar oss till, han som sa: 'Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.'² Vilken bättre tid finns det att finna någon som behöver våra tjänande händer och hjärtan än den här julen?

Om vi öppnar våra ögon och hjärtan kan vi finna någon att välsigna med vår vänlighet den här speciella årstiden. Vi kan be om inspiration om vem vi ska hjälpa. Det kan vara en flykting, en granne, en medlem i församlingen eller grenen eller en i familjen.

Vi kan också be om inspiration om hur vi kan hjälpa på bästa sätt. Någon kanske behöver en vän och vi kan vara den vännen. Vi kan hjälpa någon som är ensam och behöver en del av vår tid. Vi kan välsigna någon som kämpar mot en närståendes sjukdom eller död. Någon kanske har ekonomiska prövningar och vi kan hjälpa en familj med några enkla julklappar.

Vi kan finna någon som har fysiska eller känslomässiga problem och som skulle bli upplyft av vänskap, kärlek och tjänande.

Det tjänande vi ger kan vara enkelt och inte verka vara något stort för oss, men kan ändå ha bestående följder. Min första jul hemifrån var som missionär i Norge. Jag hade varit i landet under omkring två månader i december det året. Jag saknade min familj och våra jultraditioner. En medlemsfamilj var vänlig nog att ta kontakt med min kamrat och mig och bjuda in oss att fira jul med deras familj. Familjen hade inte så mycket pengar, men de hade flera fina barn som verkligen såg fram emot julen. De delade generöst sin läckra mat med oss och lät oss delta i deras julfirande. De gav till och med oss båda var sin enkel julklapp. Den vänlighet de visade oss för över 40 år sedan är ett dyrbart minne för mig.

President Howard W. Hunter gav oss några idéer på saker som vi kunde göra under julen. Lägg märke till hur många av de här förslagen innebär att välsigna andra:

Klara upp gamla gräl den här julen. Sök upp en bortglömd vän. Slå misstankar ur hågen och ersätt dem med tillit. Skriv ett brev. Ge ett mjukt svar. Uppmuntra ungdomar. Visa

Äldste
Paul V. Johnson

lojalitet i ord och handling. Håll ett löfte. Glöm gammalt groll. Förlåt en fiende. Be om ursäkt. Försök förstå. Fundera över vilka krav du ställer på andra. Tänk på någon annan först. Var vänlig. Var mild. Skratta lite oftare. Uttryck din tacksamhet. Välkomna en främling. Gläd ett barn. Njut av jordens skönhet och storslagenhet. Uttryck din kärlek om och om igen.³

LOKALA NYHETER

En nostalgiresa till templet i Schweiz sommaren 2016

Sonja Malm, Jönköpings församling

Under vintern 2015 började tankarna på en nostalgiresa till templet i Schweiz ta form. Vi är många medlemmar i Sverige som har kära minnen från tiden innan templet i Stockholm byggdes. Då, för mer än trettio år sedan, tillhörde vi det schweiziska tempeldistriktet och vi var många som reste tillsammans ett antal gånger i buss ner till Zollikofen nära staden Bern. Vi var där en vecka i taget och vi var flitiga tempelbesökare. Vi tillbringade hela dagarna i Herrens hus och roade oss tillsammans på kvällarna. Vi har fina andliga erfarenheter från den tiden och ett visst skimmer vilar över våra minnen. Visst skulle det vara fint att få åka dit igen,

Under julen firar vi Guds Sons, vår Frälsares födelse. Låt oss räcka ut en hand så som han skulle göra till dem som behöver uppleva hans kärlek denna särskilda tid på året. ■

FOTNOTER

1. Thomas S. Monson, första presidentskapets julandakt, december 2000
2. Thomas S. Monson, första presidentskapets julandakt, december 2009
3. The Gifts of Christmas, Howard W. Hunter, *Ensign*, dec. 2002, s. 18–19

tillsammans i buss som förr i tiden. Men vi har ju åldrats. Skulle vi orka?

Sture Nilsson, Jönköping, tog tag i planeringen och undan för undan vaknade intresset hos medlemmar runt om i Sverige. Resan planerades till sommaren 2016. Många, många ville följa med på resan, men en del fick avstå på grund av olika omständigheter. Till slut var vi 41 personer på väg ner genom Europa i en modern turistbuss.

Bussresan var kanske jobbig för oss lite äldre ibland, men som någon uttryckte det: "Detta är enda gången i evigheten vi upplever åldrande och krämpor. Det är viktigt att uppskatta denna tid och inte bara fokusera på det svåra." Kloka ord som stämde till

eftertanke och vi åkte ju i en fin och bekväm turistbuss jämfört med en del enklare bussar vi åkte i förr.

Mycket finns att säga om denna resa och vi ska låta deltagarnas egna ord sammanfatta vår nostalgiresa till templet i Zollikofen.

Det var en "bra, trevlig, härlig, fantastisk, helt underbar, andlig resa med underbara minnen från förr". Det var "bara positivt". För någon var det "en dröm sedan ungdomsåren som nu 44 år senare gått i uppfyllelse, det bästa som hänt på länge". En annan syster sa: "Jag minns tiden när jag alltid var hemma och var barnvakt. Nu var det min tur att få resa till Schweiz tempel och förberedelserna för resan har betytt välsignelse på välsignelse." Man kände stor tacksamhet till Sture Nilsson som ordnat denna resa.

"Skönt att vara tillbaka i Zollikofen i Schweiz som man har en stark relation till. Samma känsla som i templet i Stockholm. Templet är alltid tempel. Man blir berörd. Anden är stark, helhetsupplevelsen är stark. Man känner tacksamhet för stora, eviga löften i templet som med perspektiv på livet ger en stor upplevelse, och efter många år på jorden ser man att evangeliets principer fungerar."

Man var glad för "arbete för förfäder, tacksam för hjälp med ställföreträdande arbete av gruppen". På det viset har man fått "mycket arbete utfört".

Templet är "så välskött och pampigt, skönheten i interiören, så välplanerad och snygg, stillheten i kapellet

➤ *Alla som var med på nostalgiresan till templet i Schweiz samlade framför templet.*

➤ *Templet i Zollikofen i Schweiz*

med orgelmusik som fick en att minnas orden i psalmerna var underbart”.

Tempelverksamheten, ”så välplanerad och fin, med många tempeltjänare och en omtänksam tempelpresidents och värdinnas närvaro, vandringen från templets kapell till begåvningsrummen, som blev fullsatta. Det gav en härlig känsla.”

Och många gladd sig över ”känslan av vårt tempel” där man gjort dop och fått sin begåvning förr. Det kom många minnen av härligt återseende. Det var ”en plats för många betydelsefulla upplevelser tidigare i livet, fina andliga upplevelser”.

En dotter som var med sin mor på resan sa: ”Jag uppskattade att vara på den plats där mina föräldrar upplevt så mycket när jag var barn.” Modern uttryckte glädjen över minnen från sin egen begåvning och att hon kände sin bortgångne makes närvaro. Andra kände sig ”begåvade med kraft från höjden” och ”har orkat mer än vanligt” och ”inte haft ont där jag brukar ha ont”.

Många uttryckte sina känslor för att resa i grupp, ”gamla och nya vänner, evighetsvänner, syskongemenskap, roligt att dela rum med pratglada vänner på gästhemmet”. Man upplevde ”stor kärlek, gemenskap, omtanke och hänsyn”. Att få uppleva ”stark gemenskap under flera dagar, så enkel och kraftfull av kärleksfulla, tålmodiga människor, gör att man vill utveckla kristuslik kärlek själv. Hur kan jag utveckla och förmedla sådan vänlighet i vardagen?” undrade någon. ”Gud har fört oss samman.”

Man uppskattade också ”flera dagar i templet som förr, med kontinuitet”. ”Det var härligt att få gå session efter session tillsammans, ingen stress, total avkoppling med lugnet i templet. Man fick tillfälle att gå ner i varv, att ta in.” Några uttryckte: ”Jag har känt Anden. Jag har tänkt på mina förlorade får. Jag har haft personliga andliga upplevelser.”

Och alla språk! Där var en mångfald i språk med människor från många olika länder. ”Språkförbistringen har ingen effekt i templet,

Anden överbryggar de svårigheterna. Vi förstod och fick god kontakt med tempeltjänarna.” Någon sa: ”De olika språken gjorde oss ödmjuka. Vi delade en ömsesidig ödmjukhet med människor vi mötte i templet.” Där var ”många människor, men ändå ett lugn. Att bara få komma in i templet är som att komma till himlen. Så föreställer jag mig himlen”, sa någon. ”Man kände Anden trots olika språk. Tänk, alla människors värdighet och prästadörets kraft, andlig kraft så stark att tårarna rann.” Andra sa: ”Jag kände vila i templet, vi hör ihop, en universell samhörighet, evangeliet binder oss samman.”

”Vi kom i solsken och reste hem i solsken och däremellan möttes vi av sol och varma leenden i templet”, var en beskrivning av vädret under vår schweizvecka. Under tempeldagarna var vädret utomhus inget vidare, men vad gjorde det?

Någon sa: ”Jag minns tältplatsen bakom templet och hur man fick duscha i templets växthus. Det är bekvämare med gästhemmet.”

Någon berättade att han för länge sedan på en tempelresa som ung man lärt sig knyta sin slips just här i Zollikofen. Det är bara ett par av många minnen som vaknade till liv på denna plats.

Ett missionärspår, äldste och syster Fox, övade sig på att spela alphorn på kvällarna bakom templet. Det är ett blåsinstrument som användes av herdarna i Alperna förr. Några i gruppen prövade och lyckades få ton.

En eftermiddag åkte vi med bussen på en utflykt till en utsiktsplats – det innebar en jobbig vandring på slutet, men det var verkligen värt mödan. Utsikten var fantastisk!

Vi fick också några timmar i Bern – en fin stad.

Under vår långa hemresa fick vi möjlighet att läsa i gamla exemplar av Nordstjärnan som en syster tagit med sig. Det framkallade också kära minnen. Vi sjöng och hade trevligt tillsammans. Och dessutom hade vi så mycket att tala om att många satt och pratade lågmält till långt in på natten.

Många tyckte att tiden gått alldeles för fort denna alldeles speciella vecka i våra liv.

Trötta var vi efter resan, det var väntat, men "känslorna i templet och med gruppen har överträffat det som var tröttsamt".

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att veckan har varit över förväntan och att vi är tacksamma för denna möjlighet att återuppliva gamla minnen och att vi fått skapa nya fina minnen i Zollikofen, Schweiz. ■

Festinords 50-årsjubileum

Charlotta Hägglund, Vendelsö församling

Artipelag, Stockholm, juli 2016

"Nåja, vad är en bal på slottet? Den kan ju vara fruktansvärt långtråkig och döttrist och tråkig och alldeles, alldeles underbar!" Det såg mörkt ut för Askungen till att börja med, men det blev en riktig solskenshistoria som vi alla vet. Askungen; balens drottning i sagornas saga.

Galakvällen på Festinord 2016, förvisso ingen saga, men utan tvekan en kväll när drömmar gick i uppfyllelse. Det korades inte *en* balens drottning, det kryllade av dem. Strålande kvinnor och stiliga män log ikapp med sina bländande leenden. En bra bit över 1000 personer i olika åldrar och från olika delar av landet, Norden och världen samlades för att njuta av årets

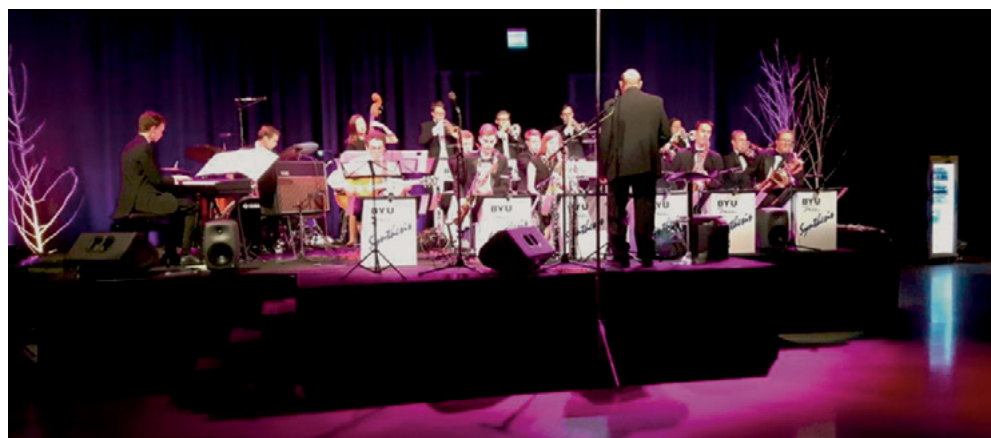

FOTO LOUISE FOSS

Simon och Julia Olsson var värdpar på Festinords 50-årsjubileum.

fest i otroligt vacker miljö ute i Stockholms skärgård. Och det var verkligen festen med stort F, på alla plan. Röda mattan ledde oss in i denna otroligt häftiga byggnad med ännu häftigare utsikt. Solnedgången över havet uppifrån taket var det fler än jag som njöt av. Den rofyllda och romantiska promenaden längs vattenbrynet var också ett populärt avbrott från den annars helt fantastiska, festliga och fullkomligt sprudlande dansen. BYU synthesis big band stod för musiken under kvällen

FOTO CHARLOTTA HÄGGLUND

BYU synthesis big band stod för musiken på galakvällen

och det var med total bravur. Efter sista numret för kvällen var det stående ovationer från publiken och applåder som aldrig ville tystna, så de fick snällt ställa upp med ett extranummer. Men även kvällens dj-par Mikael Palm och David Heidenberg gjorde en enastående insats för att hålla feststämningen på topp även när storbandet hade paus.

Julia och Simon Olsson gjorde ett bra jobb som kvällens värdpar och en speciell stund var när de tackade årets chef för Festinord, Kristoffer Kääriä, tillsammans med en av cheferna för den allra första, 1966 års Festinord, Alfhild Aanensen. Detta följdes av ett bildspel som täckte dessa 50 års Festinord, skapat av

Alicia Ternström. Nostalgiskt och härligt!

Sist men inte minst vill jag passa på att tacka Taina Kääriä med sin kommitté som gjorde denna sagolika kväll till verklighet, en kväll som vi ser tillbaka på med glädje och sent kommer att glömma. Så, vad är en bal på slottet? Jo, alldeles, alldeles underbar! ■

Pionjärfest i Jönköping

Jennifer Thörn, Jönköpings församling

Under min tid som missionär på Temple Square i Salt Lake City fick jag en speciell uppskattning för kyrkans tidiga medlemmar, deras starka tro och

deras kämparanda. I Utah, USA, firar man varje år "Pioneer Day" den 24 juli till minne av pionjärernas ankomst till Saltsjödalén år 1847. Jag har länge tänkt

att det skulle vara kul att ordna någon fest med pionjärtema, och för ett par år sedan började jag tillverka och samla på mig saker till en sådan fest.

Lördagen den 23 juli bjöd jag in församlingen till en pionjärfest/picknick i kyrkan. Mitt mål var att framförallt barnen skulle ha roligt och att

Jennifer Thörn med sin egengjorda handkärra på Jönköpings församlings pionjärfest.

Äldste Moulton, äldste Luke, syster May, Jennifer Thörn och syster Christensen som pionjärer.

FOTO MARIA THÖRN

de vuxna skulle ges tillfälle att umgås och ha trevligt. Vädret var soligt och varmt och perfekt för utomhusaktiviteter. Man kunde bland annat vaska guld, kasta lasso, skjuta prick med gummibandsskjutande gevär och pistol, tvätta på tvättbräda och springa trebensrace. Barnen fick också åka handkärra om de ville.

Inomhus fanns en karta uppsatt över pionjärens resa från Nauvoo till Salt Lake City med särskilda händelser utmärkta, och korta presentationer av några medlemmar i kyrkan som vandrade över prärien. Några av dem var James S. Brown, som satte plikten mot sin familj och Gud framför guld och rikedom när han lämnade John Sutters sågverk

Hjälpföreningshajk

Gabriella Nilsson, Jönköpings församling

Jag erkänner att överskriften kan vara lite missvisande. Vi börjar med Hjälpföreningen; det kan låta som om det var hela Hjälpföreningen i Jönköpings församling. Det var det inte. Vi var fem systrar, men vi är alla med i Hjälpföreningen.

Och hajk, vad är en hajk? Vi kallar det hajk för vi var klädda i oömma kläder, vi gjorde upp brasa, gjorde våra egna grillpinnar och på dem grillade vi korv, pinnbröd och

i Kalifornien för att återvända till sin familj; William Clayton, som skrev psalmen "Kom, kom, Guds folk" och Mary Fielding Smith (Hyrum Smiths fru), som trots hinder och svårigheter tog sig över prärien tillsammans med sin familj.

Vi hade också en pajbakningstävling med 12 bidrag. Det var två pajer som fick juryns röster varav den ena vann med en utslagsröst. Den vinnande pajen var en hallonpaj bakad av Inger Hegyessy. Hon var en värdig vinnare i pajtävlingen, särskilt då det visade sig att även den andra pajen var bakad av henne.

Det blev en uppskattad och lyckad eftermiddag med drygt 60 närvarande. ■

marshmallows. Vi sjöng sånger runt elden, hörde göken, brottades med myggor och sov i tält.

Det är något visst med att vakna efter en natt ute i naturen. Visst, vi är inte lika unga längre och våra kroppar var lite stela, men vad gör det när luften är klar och fåglarna sjunger sin morgonserenad. Två av oss vågade ta sig ett morgondopp och de hävdade att det var riktigt varmt i vattnet.

Vi hade en härlig morgon tillsammans. Även nu satt vi runt en brasa och samtalade oss igenom en lång frukost. Kanske inte världens lyxigaste, matmässigt, men lyxig var

den. För nog är det lyx att fritt få kunna tillbringa tid i den fantastiska natur vi har här i Sverige, tillsammans med människor man tycker så mycket om.

Någon har sagt: "Var still och lyssna. Jorden sjunger." Ibland kan det vara svårt att höra sången i och med livets alla måsten och krav. Därför är en paus som denna så härlig. Att komma ut i naturen och verkligen höra jorden sjunga. Vad sjunger den? Jo, den sjunger om vår himmelske Fader som har skapat den, åt oss.

När vi satt där runt elden denna strålande sommarmorgon kunde vi verkligen höra jorden sjunga. Vi kunde känna hur allting runt omkring oss vittnade om den Fader som vi alla uttryckte vår tacksamhet för.

Då det var dags att bryta upp och återvända till vardagen var vi kanske inte piggare, men våra hjärtan var fulla. ■

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Att vara hemmaförälder – ett yrke

Redaktionen

Myggnät behövdes tyckte t.v. Åsa Lingerfors och Rebecca Heijki som var med på hajken utanför Jönköping.

FOTO ÅSA LINGERFORS

Att sitta runt en brasa vid en sjö i naturen och grilla var något som uppskattades av fr.v. Gabriella Nilsson, Inga Nilsson, Rebecca Heijki och Kristina Magnusson.

FOTO KRISTINA MAGNUSSON

Maria Hagman har valt att vara hemmaförälder. Om detta berättade hon i dotterns klass. Här med sina tre barn.

FOTO MARIA HAGMAN

Maria Hagman är trebarnsmamma och tillhör Västerås gren. Just nu har hon valt att vara hemmaförälder. Hon tycker bland annat om att ta tid att besöka barnens klasser för att se och känna hur de har det i skolan. Det är populärt både hos klasskamrater och lärare när hon kommer. Ibland har hon med sig bullar eller frukt till dem.

En gång när Maria var på besök i dotterns klass såg hon hur ett papper delades ut till barnen som de skulle ta med sig hem. Det var en fråga till

föräldrar och släkt om de ville komma till klassen och berätta om sina yrken.

Tanken kom direkt till ett tal av syster Bonnie L. Oscarson från Kvinnornas allmänna möte i mars 2015, där syster Oscarson berättade om hur hennes dotter känt sig manad att anmäla sig till sina barns skolas yrkesvalsdag och berätta om sitt yrke och sin roll som mor och förälder.

Maria anmälde sig direkt till läraren och en dag bestämdes när hon skulle komma till klassen.

Efter en hel del förberedelser kom dagen för besöket i klassen. Maria berättade för barnen om hennes jobb och hur det är att vara en hemmaförälder. Hon hade ritat bilder för att illustrera de olika uppgifter en förälder har och gör. Barnen var först tysta men kom sedan med frågor om bilderna, speciellt bilderna om nattjouren, städningsbilden och bilden om att vara fridstiftare.

Som avslutning fick barnen göra tackkort till sina föräldrar.

Maria berättar: "Det kändes som en lyckad dag och förhoppningsvis förstod barnen att allt vi som föräldrar gör är för dem, oavsett om vi jobbar utanför hemmet eller är hemma. Vårt största ansvar som föräldrar är att få barnen att känna sig älskade, sedda, trygga och glada. Jag älskar att vara hemmaförälder. Det är inte alltid rosor och skratt, men vi gör vårt bästa och lär oss hela tiden av våra misstag och framsteg. Jag är så glad att läraren tog mitt jobb på allvar." ■

Historiskt bibliotek

Liten skala har vi öppnat ett historiskt bibliotek för kyrkan i Sverige, i Västerhaninge. Det delar lokaler med familjehistoriska centret på Tempelvägen. Biblioteket har samma öppettider som familjehistoriska centret. Grundstommen tills vidare är kompletta årgångar av Skandinaviske Stienen – Nordstjärnan – Liahona, i inbundet skick. Dessa är skänkta av släktingar till Caj-Aage Johansson. Där finns också en del andra böcker som skänkts till kyrkan. Biblioteket kan utökas genom att medlemmar skänker äldre material i gott skick. Det kan vara lektionsböcker, böcker skrivna av kyrkans ledare, broschyrer m.m.

Vill man skänka något tar man kontakt med Toril eller Bill Nordén på biblioteket för överenskommelse om överlämning av materiel.

Kontakter

Bill Nordén 0701 089954
billnorden@hotmail.com
Torill Nordén 0706 567757
torsolva@gmail.com
Expeditionen 08 50065590

Öppettider

Måndag 16–18
Onsdag 10–13
Torsdag 16–20

Enkla regler: Man får titta i böcker och material i lokalen, men INTE ta med något utanför. Man får gärna fotografera vilka sidor eller artiklar man vill.

Vi önskar att historiska biblioteket ska bli till glädje för många under många år.

Huvudansvarig är kyrkohistorisk support i Sverige, för närvarande Bo Cederberg, tel 0705 16 03 64. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favorit-skriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikel-författare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
Eva Marie Stegeby, stavsreporter
Stockholms stav
Sara Petersson, stavsreporter
Stockholms södra stav
Elisabeth Dahlkvist, reporter i Umeå distrikt ■